

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh žehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 19.

Sobota (Saturday) 4. 5. (May) 1985

Josef Souček:

PRAHA PŘED STO PADESÁTI LETY

Dle starého popisu a statistiky

král. hl. města Prahy r. 1835 od K. VI. Zapa)

Vyvoj poštovníctví v létech dvacátých a třicátých minulého století, jakož i dostavníky zavedené v Praze, zvláště péči váženého měšťana a perníkáře Choceňského, usnadňovaly zřejmější příliv cizinců do našeho hlavního města.

V létech třicátých vydávána již úpravná díla o Praze s mnohými rytinami a postaráno i o alba znamenitostí pražských, dnes velmi hledaná a cenou vyobrazení vzácná. Vedle toho objevily se té doby i první „Kapesní průvodčí“, ovšem ponejvíce němečtí.

Nejzajímavějším dílkem pro nás jest první český „Průvodce“ od známého kronikáře Karla VI. Zapa, vydaný r. 1835 v arcibiskupské knihtiskárně u Josefy vdovy Fetterlové vedením a nákladem V. Špinky a nadepsaný: „Popsání král. hlav. města Prahy pro cizince i domácí.“

Z tohoto vzácného spisku podáváme pro zajímavost stručně několik statí.

* * *

V té době, v letech 1830 - 1835, měla Praha pouze pět částí a to: I. Staré město, II. Nové město, III. Malá Strana, IV. Hradčany, V. Židovské město. - Předměstí uvádějí se dvě, Smíchov a Karlín (též Špitálsko). Předměstí ta nebyla zastavena domy, nýbrž byly to většinou zahrady, pole a vinice, Vyšehrad uveden jest ve starém popise jako tvrz a přináležel do kraje Kouřimského.

Celé město obeháno bylo hradbami, jichž příkopy dílem zasypány a na valech upraveny příjemné procházky.

Do města vedlo osm bran:

Poříčská (také špitálská), z níž vycházela silnice k Litoměřicům, k Mělníku, do Poděbrad, do Sas, Lužic, Slezska, Moravy a Haliče.

Nová brána (Kutnohorská neb Horská), z níž vedla silnice do Pardubic, Slezska, Olomouce, Brna, Vídně, zvaná Vídeňská silnice při Žižkovu.

Košská brána, z níž silnice vedla k Černému Kostelci a přes Nusle na Lineckou silnici.

Žitná brána, již se vycházelo také na Lineckou silnici.

Vyšehradská brána před Smíchovem, který byl tehdy vesnicí, odtud vedla silnice přes Zbraslav na Písek a přes Beroun na Plzeň, Klatovy a do Bavor.

Bruská brána, též Písecká zvaná dle osady „Na Písku“, z níž vycházelo se po silnici do Bubenče dále přes Velvary do Terezína.

Strahovská brána, kterouž přišlo se silnicí přes Slaný do Chomutova, do Sas a přes Karlovy Vary do Chebu.

Všecky tyto brány obsazeny byly vojenskou a policejní stráží, a zavírány v měsíci lednu, únoru, březnu, dubnu, říjnu, listopadu a v prosinci v 10 hod. večer, v květnu, červnu, červenci, srpnu a září v 11 hod. večer.

V téměř roce 1835 čítá Praha s předměstími celkem 3600 domů, 193 ulic, 31 uliček a 59 prostranství, z čehož připadá domů, Na Staré město 960, na Nové město 1276, na Malou Stranu 525, na Hradčany 189, na Židovské město 278 a Vyšehrad 74. -

Město osvětlováno bylo večer dvěma tisíci olejovými svítilnami. - Čtyři vodárny zásobovaly celé město říčnou vodou, a naplňovaly 40 veřejných, většinou kamenných kašen, 296 soukromých i veřejných budov, pivovarů atd.

Most velký pouze jeden, kamenný, t.j. Karlův most, k jinému spojení obou břehů sloužily 3 veřejné převozy, u Vyšehradu, od Újezda a od

Před 150 lety stála na Hradčanech basilika sv. Jiří s hrobem sv. Ludmily, aby bděla nad Prahou, stejně jako dnes. ... a v Královské ulici v blízkosti kostela sv. Salvátora (naproti Staroměstské věži Karlova mostu) - byly ještě v Klementinu posluchárny bohoslovecké univerzitní fakulty.

Kaprové ulice do osady Písku pod Hradčany.

V popise Prahy uvádí se, že jako ve všech velkých městech tak i v Praze stojí na náměstí i ulicích „dovozci“ (Fiakové) a jest jich 119.

Ohledně bezpečnosti a pohotovosti v pádu ohně libuje si pisatel z té doby, že „přípravy k hašení ohně v Praze jsou výborné“, neb na věži kostela sv. Víta, sv. Mikuláše na Malé Straně, a na věžích radních domů na Starém i Novém městě jsou hlásní, kteří hodiny na zvon opakují a při povstalém ohni znamení dávají čili „šturmují“. Jedno udeření na zvon znamenalo oheň na Starém, dvojí na Novém městě, trojí na Malé Straně, atd. - Dále podotýká, že ve třech obecních dvorech jsou všecky přípravy k hašení, jakož i koně v každou dobu pohotově při vyšlém ohni ku pomoci přispěti.

Pro vojsko v Praze stanovené, nacházelo se v tu dobu 10 kasáren; pro udržování pořádku a

(Dokončení na str. 11)

... a básník Jan Neruda, který se v Praze narodil 10. července 1834, byl už rok starý a pokoušel se o první krůčky k maminčině židli.

Sloupek informací

o desetiletém výročí války na pokračování
v Libanonu,

a o jedné poplašné studii vědců z ústavu
„Worldwatch Institute” z Washingtonu, DC,
kteří předpovídají nedostatek pitné vody
už na konci 20. století,
nepodniknou-li státní autority bezodkladně
zákroky k šetření sladkou vodou.

Proč se už deset let válčí v krásném a v minulosti častokrát prosperujícím Libanonu?

Kdo byl náhodou, obchodně či turisticky v poválečných letech v Libanonu a měl alespoň trochu ponětí o tom, v jak staré zemi a mezi jakými lidmi se pohybuje, nevycházel z údivu. Už z okna letadla se nestačil divit veškeré té libanonské zelené kráse od úpatí pohorí Libanonu - (nejvyšší hora Dehrel Kodib - 3066 m), at' přelétával do Bejrútu ze syrského Damašku, jordánského Ammanu, z egyptské Káhyry či Luxoru, anebo až teprve z tehdy ještě jordánské části Jeruzaléma. Prostě - všude kolem samé hory, písečné pouště, skalnatý, skoro čedičově zachmuřený biblický Sinaj, a najednou - jako ve šperkové schránce, vyložené zeleným sametem - dvě klikatá údolí řek Oronta a Leonta (Litani), terasovitá úrodná pole a zahrady, tzv. Syrský příkop - (z války dnes známé údolí Bekaa) - a nádherný středomořský záliv, podobný Neapolskému, s vý-

stavným staronovým i supermoderním hlavním městem země - Bejrútem na jeho březích. Když pak přišel večer či ráno i nezasvěcený turista do ulic Bejrútu byl zřejmě v Jiříkově vidění. Všude čisto, pořádek, krásné počasí, moře lidí se všemi možnými pokrývkami na hlavě, neonové západní křiklavé reklamy, ženy v dlouhých tmavých šatech s tváří zahalenou i v nejmodernějších vyzývavých šatech pařížské módy, obchody plné zboží, kavárny, restaurace, kina, divadla i poklidně diskutující Arabové, sedící v podloubí u čaje a pokuřující cosi „svého” z gumových trubic, co procházelo nejprve společnou baňkou bublající vody. No prostě, stačí si představit rušný pouliční - (a zřejmě i podstřešový) - život světových velkoměst - Paříže, Londýna, Madridu, New Yorku, Šanghaje, Hongkongu či Tokia, a v poválečném Bejrútu jste měli všechno pohromadě, v jednom městě, s kostely a mešitami všech křesťanských i muslimských vyznání. Ani synagogy několika

židovských orthodoxních sekt tam nechyběly. I „ostřílený” světa znalý turista musil mít tehdy za to, že Bejrút je rájem tolerance, vzájemné lidské úcty a kulturně i hmotně kvetoucí lidské pospolitosti. Bejrút měl tehdy asi pul milionu obyvatel, a celý Libanon sotva 3 miliony. Jeho obyvatelé byli většinou potomci prehistorických Alarodů, ale promíšení se všemi obyvateli sousedních krajin. Přístavní město Tyr a Sidon jsou známy už z bible, a město Biblos, kde udělali lidé poprvé knihu z usušených a ze stlačených listů rostliny papyrus, dalo dokonce i název knize knih tím, že slovo přijali staří Řekové a ze slova biblos - kniha, udělali i slovo bibliotéka - knihovna. V těchto starých libanonských končinách nepanoval sice v historii - i vzdor jejich bohatým kulturním tradicím nikdy trvalý mír, ale kdo by se byl nadál toho, že ve 20. století - během pouhých a přece tak dlouhých deseti let - se budou lidé tak zuřivě navzájem vraždit a pobořit si většinu toho, co pracně předtím po léta společně budovali.

□ **Libanon - země starých kultur a civilizací, byla vždy někým okupována pro svou zeměpisnou polohu a důležitost**

Ještě před sto lety tam byl pozván rakousko-uherský císař František Josef, aby udělal pořádek, když se tam vzájemně vraždili drúzové s muslimy.

V našem Sloupku aktuálních informací se však nelze rozepisovat o celé pohnuté historii Libanonu, ale chtěli bychom svým čtenářům v kostce přiblížit hlavní důvody dnešního bratrovražedného boje v této malé a přesto důležité části světa. Po první světové válce Liga národů pověřila Francii mandátem nad Sýrií - (podobně jako Anglii nad Palestinou), a v r. 1920 se dodatečně stalo území dnešního Libanonu součástí francouzské mandátové Sýrie, kam jaksi historicky „patřilo” už asi od 25. stol. před Kristem, kdy odtamtud přišli do Sýrie semičtí Amorité, příbuzní palestinských Kananejců, jímž Řekové začali na dnešním území Libanonu říkat Féničané - (snad pro jejich vývozní purpurové barvídlo) - naučili se od nich lodářství, různým kovodělným řemeslům, písmu a potomci těchto Féničanů dělali pak svým kolonizátorským a obchodním talentem těžkou hlavu Římanům v Karthagu. To je všechno velmi zajímavá, napínavá a poučná historie, k jejímuž prostudování „chceme zájemce alespoň vybídnout a všem našim čtenářům tak ale-

spoň letmo připomenout, že dnešní různorodí Libanonci nejsou žádní primitivové, a přesto se tak zuřivě mezi sebou vraždí! Ta jejich dnešní různá náboženství v tom boji o moc nemají ve skutečnosti co dělat, ale kořenem nově probuzené kmenové nenávisti je touha po politickém a mocenském ovládnutí prostoru. Ten boj tam byl vždycky i před příchodem křesťanství a islamu, a proto se v dnešním území Libanonu vystřídaly „okupace” a mocenské vlivy všech minulých říší a kultur v tomto středoziemním prostoru - od Assyřanů, Egyptanů, Babyloňanů, Peršanů, Macedonců, Římanů, muslimských Arabů až po turecké sultány Ottomanské říše, pod nimiž Libanon ve skutečnosti zůstal až do konce I. světové války - i když od r. 1864 se zvláštním autonomním statutem. Francouzi jim tehdy vybudovali první železniční trať mezi Bejrútem a Damaškem a USA otevřely Libanoncům dveře do vysokých škol v Egyptě po r. 1882, kdy Egypt okupovali Angličané.

□ **Jeho různorodí občané jsou tradičně rozeštříváni sousedy**

Po vypuknutí I. světové války Turci ihned Libanonu samostatný statut zrušili, v září 1920 tam poslali Francouzi generála Henri J. E. Gouranda ve funkci vysokého komisaře, a už po šesti letech tam ustavili republiku. V r. 1939 po vypuknutí II. světové války francouzský komisař zrušil libanonský parlament, vláda gen. Petaina z Vichy tam poslala svého zástupce, ale už v červenci 1941 obsadili Libanon západní spojenci a generál De Gaulle dal Libanonu neodvislost. V létě r. 1943 si 55 členný parlament zvolil prvního presidenta, maronitského křesťana Beshara al-Khoury. Nové vnitřní a vnější těžkosti nedaly však na sebe dlouho čekat - Sýrie nakonec uzavřela několikrát i libanonské hranice a obchodně Bejrút bojkotovala. President al-Khoury měl těžkou posíci; jeho křesťanská výchova, maronitská většina obyvatel Libanonu, obchodní zájmy a tradice jej táhly k Západu; chtěl-li se však udržet u moci a zachovat zemi mír a prosperitu, vstoupil do Arabské ligy, do OSN a poslal arabské vojáky do války v Palestině, která skončila v r. 1943 založením státu Izrael. V r. 1952 byl zvolen novým presidentem vůdce oposice, Kamil Šamun, ve Francii vychovaný advokát a diplomat. V r. 1958 Násirův Egypt a Sýrie utvořily tzv. Spojenou arabskou republiku. Když Násir viděl že Šamun se snaží o vlastní libanonskou

federaci arabských občanů a přiklání se k USA, v květnu téhož roku vyprovokoval Násir v Libanonu nepokoje muslimů proti Šamunově vládě. Ta si zavolala na pomoc USA, v červenci tam poslal president Eisenhower US maríny a v srpnu odhlasovalo zvláštní Generální shromáždění OSN požadavek vzájemného respektu hranic a suverenity. Po Šamunovi byl zvolen presidentem Libanonu generál F. Šehab, jemuž se podařilo nakonec vytvořit solidní vládní koalici, obnovit demokratický řád v zemi, provést hospodářské a sociální reformy a když se Sýrie pokoušela r. 1961 o převrat v zemi a pohlcení Libanonu ve „Velké Sýrii”, všechny složky libanonského obyvatelstva se postavily za presidenta Šehaba a jeho neutralitu. Generál Šehab však odmítl kandidovat na presidenta po druhé, v r. 1964 se stal libanonským presidentem méně schopný a více proarabský Helou, a nad hospodářsky prosperujícím a politicky „usmířeným” Libanonem se začínaly stahovat hrozivá mračna. Z Jordánska vypověděl král Hussein ozbrojené utvary PLO, ty začaly s Arafatem pronikat do Libanonu, v Bejrútu začali Sověti prostřednictvím celé řady pomocníků budovat teroristické centrum a 13. dubna 1975 vypukly první teroristické přepady mezi maronitskými falangisty a palestinskými PLO. Falangistům přišli na jihu země pomáhat výzbrojí, léky i zbraněmi Židé, aby zabránili ostřelování svých kibuců Palestinci. Tyto boje trvaly rok (1975-76), syrští vojáci přišli do Libanonu udržovat mír, ale mezi křesťanskými falangisty a Syřany vypukla druhá fáze války (1978-1981), kterou chtěl skončit Izrael tím, že vpadl do Libanonu (1982). Američané, Francouzi a Italové tam chtěli přinést a udržet mír, ale jak to dopadlo všichni víme, protože při řeči o pomoci obránců svobody v Nicaragu naši US liberální novináři nám ihned připomínají Vietnam a Libanon. - Při současném odchodu izraelské armády z Libanonu vypukla nyní třetí fáze bojů v Libanonu, kdy už od r. 1983 proti sobě bojují vojáci různých směrů libanonských zájemců o politickou moc v zemi, Libanonci vraždí Libanonce, Izraelité vracejí těžkou odvetu za každého svého zabitého vojáka at' už šíjity či sunnity, anebo proiránskými partyzány, ale v pozadí toho všeho se nějak promítá měření sil mezi Izraelem a Sýrií. Za deset let války v Libanonu se už napočítalo; 100 tisíce mrtvých, 280 tisíc raněných a hmotných škod na

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

„VELEHRAD”, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. Chicago Ill. 60623
Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTECH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem
ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

May 4, 1985 — Vol. X, No. 19.

rozbořených stavbách za 200 bilionů dolarů. Přitom byly podkopány základy kdysi hospodářsky prosperující zemi, podloměn národ a celý kdysi krásný Libanon je roztrhán na několik kusů. nad jehož obyvateli si vládnou ten či onen vojevůdce. Kdo to všechno platí? A utrpení lidu pokračuje bez výhledu na konec bratrovražedné války.

□

Bude třeba šetřit i vodou!

Skupina vědců washingtonského ústavu „Worldwatch Institute“ varuje ve své studii před nerozumným užíváním a málo hospodárným čerpáním zdrojů sladké vody v přírodě, což může nakonec přivést její kritický nedostatek už v nepříliš vzdálené budoucnosti. Dojde-li skutečně k znatelnému snížení rezerv sladké vody v některých částech světa, bude nutno drasticky omezit nejen některé odvětví průmyslové výroby, nýbrž i pěstování polních plodin. Nelze už totiž nevidět existenci těchto zjevů: hladina podzemních vodních rezervoárů povážlivě klesá kvůli intenzivnímu pumpování studniční vody, zejména na zavodňování zemědělských pozemků; jezera vysychají a jejich rozloha se zmenšuje - mnohdy rovněž proto, že jejich vod je užíváno na zavodňování suchých pozemků; na různých místech světa povodí řek, které měly dříve dostatek vody po celý rok, nyní mají během suchého léta vyschlá koryta. I v USA silně klesly rezervy podzemní vody v údolí řeky Colorado, zejména v okolí měst Phoenixu a Tucsonu, dále na Floridě, v Kalifornii při pobřeží Tichého oceánu, a na střední náhorní plošině od Nebrasky až k Texasu a Oklahomě. Bylo zjištěno, že se silně snížily vodní rezervy obrovského podzemního rezervoáru sladké vody, zvaného Ogallala Aquifer, jehož vod je užíváno k zavodňování celé pětiny amerických zemědělských pozemků. Rezervy jeho vod byly ve státech Texasu, Nového Mexika a Kansasu sníženy už asi na polovinu na rozloze 2,2 milionu akrů. Protože pak klesáním hladiny spodních vod stoupají náklady na jejich čerpání pro zavodňování, a mnohé studně vysychají, či jsou stále méně vydatné, farmáři musejí v mnohých místech střední náhorní plošiny zmenšovat rozlohu svých zavodňovaných pozemků. Tak v letech 1978-82 byla plocha zavodňovaných polí snížena v Texasu o 20 %, v Oklahomě o 18 %, v Novém Mexiku o 9 %. Podobně bylo zjištěno kritické

klesání stavu spodních vod v Izraeli, v severní Číně, v Indii, v Saudské Arábii a ostatních zemích Arabského poloostrova, kde v důsledku silného pumpování spodní vody nejen její hladina silně klesla, nýbrž navíc v pobřežním pásmu slaná mořská voda proniká tam, kde dříve byly rezervy sladké vody. - Vědci ústavu Worldwatch si stěžují na to, že až doposud si tohoto vážného nebezpečí žádá US vláda nepovšimla a svou ekonomickou politikou nikdy nepovzbudila spotřebitele sladké vody k šetření tohoto cenného a nenahraditelného životního zdroje. Platí totiž farmářům za to, že nechávají ležet pole ladem dostatečně zavlažovaná přírodními vodními srážkami, a na druhé straně jiní farmáři musejí užívat spodních vod k zavodňování svých pozemků. Také se zanedbává studium cest a prostředků, jak užívat sladké vody úsporně.

Mnohé vládní vodní projekty vážnou kvůli tomu, že federální vláda na ně neposkytuje potřebné finanční prostředky. Farmáři, užívající vládních projektů k zavodňování svých pozemků v chodu a dobrém stavu; ostatek platí v podobě vládních subvencí poplatníci. Tímto nejsou ani farmáři povzbuzováni k šetření vodou. Peněz z vládních subvencí takto poskytovaných US farmářům by se prý mělo spíše užít ke stavbě moderních obrovských podzemních rezervoárů sladké vody; tím by se zabránilo jejímu silnému vypařování, k němuž nevyhnutelně dochází v povrchových rezervoárech a při zavodňování kropícím systémem. - Vědci svrchu zmíněného ústavu také tvrdí, že kdyby se na celém světě zvýšila účinnost irigačních zařízení pouze o 10 %, bylo by tím zajištěno dostatečné zásobování vodou všech velkoměst na celém světě. Zavedou-li se pak

ve městech úsporná zařízení pro spotřebu vody - na sprchách, na záchodech, v prádelnách, ve strojích na umývání nádobí, bude-li se šetřit vodou při umývání aut, kropení silnic z otevřených hydrantů a při zalévání trávníků, města mohou snížit svou spotřebu vody o celou jednu třetinu. Bude-li se však nadále plýtvat sladkou vodou, pak už na konci tohoto století dojde na různých místech na světě k vážným regionálním vodním krizím, které nebudou řešitelné. Tyto krize budou vážnější, než byla krize energie, která mohla být nakonec vyřešena stavbou vodních přehrad, atomových elektráren, ropovodů a plynovodů. Nejúspornější systém zavodňování zavádí už delší dobu stát Izrael, kde vodu nezprašují svrchu, ale úzkými plastickými trubkami vedou po zemi a z malých dírek v trubkách odkapává voda přímo na kořeny stromů, keřů, květin i zeleniny. - Velikým nebezpečím pro celý svět by ovšem také bylo Brazílii kdysi plánovaného odlesnění větší části Amazonie a mnohým zemím už dnes hrozí zánik lesů špatným lesním hospodařením a dopadem t.zv. kyselého deště, tvořeného ze sírnatých plynů v kouři z továrních komínů. - Nebudou-li tedy lidé moudří a předvídat, mohou si otrávit přírodní prostředí a obrátit Zemi v suchopár sami i bez nukleární války.

DOPORUČTE Hlas národa

SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

Pomozte nám
rozšířit
Klub jeho čtenářů!

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM

Z článku dr. Bohumíra Bunža se dovídáme, že v posledním dubnovém týdnu oslavila naše sesterská exilní rodina věřících v osadě Panny Marie Karmelské v newyorské Astorii, 65. narozeniny svého zlatého a obětavého pastýře, důstojného Otce salesiána.

P. ALOISE VYORALA
rodáka z Moravy.

I když s malým opožděním úředníci NSČK a všichni věřící exulanti z chicagského kraje se rádi připojují ke všem těm početným gratulacím. V modlitbě Ti, drahý Otče Aloisi, vyprošujeme dobré zdraví, Boží pomoc a ochranu.

REDAKCE HLASU NÁRODA

Výroční schůze oblastního výboru ČSNRA

Oblastní výbor Československé národní rady americké měl svou výroční schůzi 17. dubna 1985 v 7:00 hodin večer v místnosti školy T.G. Masaryk v Ciceru.

Schůzi řídil předseda br. ing. Herman Tabák. Po zprávách úředníků, zástupců odboček a přidružených organizací došlo k volbám nového výboru.

Po předběžné přátelské dohodě s dosavadním předsedou br. H. Tabákem přijal předsednictví pro nové období br. St. Brym. Br. Tabák byl zvolen místopředsedou a slíbil br. Brymovi účinnou pomoc. Až na malé změny „staří“ osvědčení úředníci zavázali se dále vykonávat své dosavadní funkce. Na schůzi bylo prodebatováno pořádání našeho XXXV. reprezentačního plesu, jehož

datum bylo stanoveno na sobotu 25. ledna 1986. V říjnu vzpomene založení svobodné Československé republiky.

Byla podána zpráva o sloučení odbočky „Dr. Milady Horákové“ s odbočkou „Západní předměstí“ - předsedkyní spojených odboček je ses. Vlasta Vrázová.

S potěšením byla přijata zpráva br. H. Tabáka o pokračování v promítání českých filmů odbočkou „28. říjen“ a o živé činnosti a návštěvě schůzí odbočky „Milan R. Štefánik“, o níž referovala ses. M. Dellinová.

Novému výboru přejeme hojnost zdaru a prosíme příslušníky všech generací, aby mu svým zájmem a přátelskou spoluprací pomáhali udržet životnost a pospolitost našeho zdejšího krajského života.

Za tiskový odbor oblastního výboru F.U.

Další české filmové představení v Ciceru

Jistě si nenecháte ujít příležitost spatřit český film světovou slávou ověčeného českého režiséra Miloše Formana, jehož slavné americké filmy „Kukaččíno hnízdo“ a nejnovější „Amadeus“ si odnesly největší počet „Oskarů“ z festivalů.

Vybrali jsme pro vás pro naše příští promítání Formanův film „Konkurs“. Tento film je v první řadě českých filmů tohoto režiséra. Film dává nahlédnout do tajemství jeho tvorby v pozdějších letech. Film se skládá ze dvou částí. První pojednává o přípravě dvou hudebních těles na konkurs a původně se jmenovala „K čemu jsou nám dechovky?“ Druhá část se pak zabývá soutěží zpěváků na přip-

ravovaný kabaret. Z tohoto námětu filmu se pak Forman vrací při natáčení amerického filmu „Taking off“.

Nenechte si ujít vyjimečnou příležitost spatřit tento jedinečný film. Budeme jej promítat v pondělí dne 6. května v 7:30 P.M. ve škole Tomáše Garrigue Masaryka - 4701 W 22nd Pl. v Ciceru.

Za tři dolary, které nám zaplatíte, se nejen dobře pobavíte, ale přispějete také na dobrý účel. Peníze, které zůstanou po zaplacení sálu, vypůjčeného filmu a poštovního, jsou určeny na dobročinné účely, jako je pomoc nově přijatým a potřebným krajanům.

Přiveďte své anglicky mluvící přátele; film má anglické podtitulky.

Předsednictvo odbočky
„28. říjen“

Nejsrdečnější blahopřání
k narozeninám

našemu drahému zaměstnavateli
panu

Ferd. PANCNEROVI

6514 W. Cermak Rd.
Berwyn, Ill.

Hodně zdraví, štěstí a úspěchů ve Vašem
podnikání ve jménu české kultury
do dalších let

Vám ze srdce přeji

VAŠI ZAMĚSTNANCI

DOBA VELIKONOČNÍ

PÁTÁ NEDELE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Vykoupil jsi nás, Bože, a přijímáš nás za své syny. — Pohlédni na nás, na své milované děti, — a dej, aby všichni, kdo věří v Krista, — dosáhli pravé svobody a podílu na věčném dědictví. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 14, 21-27)

Pavel a Barnabáš se vrátili do Lystry, Ikónia a do Antiochie. Utrvovali tam učedníky a povzbuzovali je, aby byli ve víře vytrvalí, protože do Božího království vejdem jen tehdy, když hodně vytrpíme. V jednotlivých církevních obcích jim po modlitbě s postem ustanovili starší a poručili je Pánu, v kterého uvěřili.

Potom prošli Pláidií do Pamfýlie a hlásali slovo Páně v Pergo. Pak odešli do Atálie. Odtamtud odpluli lodí do Antiochie, kde byli kdysi doporučení milosti Boží k dílu, které teď ukončili.

Když tam přišli, svolali církevní obec a vypravovali, co všechno Bůh s nimi vykonal a jak otevřel bránu k víře pohanům.

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO JANA (Zj 21, 1-5a)

Já Jan, spatřil jsem nová nebesa a novou zemi — dřívější nebesa a dřívější země zmizely a ani moře už není.

A uviděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha; bylo vystrojeno jako nevěsta okrášlená pro svého ženicha. A uslyšel jsem od trůnu mohutný hlas: "Hle, Boží přebývání s lidmi. Bůh bude s nimi přebývat; oni budou jeho lid, a on — Bůh s nimi — bude jejich Bůh. On jim setře každou slzu z očí; nebude už smrti ani zármutku, nářku ani bolesti už nebude, protože starý svět pomíne."

A ten, který seděl na trůně, řekl: "Hle, obnovuji všechno!"

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 13, 31-33a, 34-35)

Když Jidáš vyšel ven z večeřadla, Ježíš řekl: "Nyní byl Syn člověka oslaven a Bůh byl oslaven v něm; Bůh jej také oslaví v spěchu a oslaví ho hned."

Detky, jen krátký čas jsem s vámi. Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste můji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým."

IMPORTOVANÉ MLYNČEKY
NA MAK /POPPY SEED/
celokovové zo Záp. Nemecka
cena \$ 22.90, poštou \$ 25.90.

FORMIČKY NA PEČENIE - ORECHY, KRABIČKA
50 KUSOV ZA \$ 7.50, POŠTOU \$ 9.50.

NAVŠTIVTE NÁŠ OBCHOD
máme na sklade ďalších 500 druhov
importovaných kuchynských potrieb.
• Katalóg pošleme na požiadanie.
POSKYTUJEME ZLAVU 20-50 %

JULIUS KITCHEN UNTENSILS
2205 S. Ridgeland
BERWYN, IL. 60402
☎ /312/ 484-8728 lebo ☎ (312) 795-9094

Konferencie o náboženské svobodě na State departmentu

(Dokončení z min. čísla)

Dr. Reddaway zduraznil, že se v této otázce nedá generalizovat, protože situace náboženské svobody v různých zemích východní Evropy je značně rozdílná. Jeden extrém existuje v Albánii, kde je náboženství prakticky postaveno mimo zákon, a kde nemůže žádná církev vykonávat svou funkci. Je zakázáno působení kněží i užívání kostelů. Na druhé straně existuje země jako Polsko nebo zvláště Jugoslávie, kde lidé požívají slušné náboženské svobody. Nejde to sice v tomto ohledu zdaleka tak daleko, jak jsou tomu uvyklí věřící na Západě, ale tamní situace se nedá srovnat s albánskou ani sovětskou; v SSSR je náboženská situace dosti nepřehledná a nevyrovnaná. Jsou tam církve, které mohou působit veřejně a které mají dovoleno vykonávat určité funkce, např. i vydávat náboženský časopis. Některé církve mají centrální vedení; některé mají určité styky s církvemi na Západě; a jiné jsou dodnes v situaci polo-ilegální. Dále v SSSR existují církve, které stojí naprosto mimo zákon, jako třeba ukrajinští katolíci nebo Svědci Jehovovi. SSSR povoluje i určité bohoslužby, ovšem vždy to záleží na názoru sovětských orgánů, jak dalece pokládají činnost určité církve za potenciální politickou hrozbu. Poté jsem se dr. Reddawaye zeptal na nová náboženská hnutí mezi mladými, kupříkladu v Československu, jež existují navzdory skutečnosti, že církevní tradice byla v řadě východních zemí přerušena.

Dr. Reddaway řekl, že navzdory pokračující perzekuci, jež je nejhorší v Albánii a ne tak velká třeba v Jugoslávii, jedním z hlavních charakteristických rysů skoro všech komunistických zemí je dnes náboženská obroda mezi obyvateli a zvláště mezi mládeží. Ačkoli se dr. Reddaway nepokládá za odborníka na Československo podotýká, že např. tam je tento rys jasně patrný. V SSSR, o němž je prof. Reddaway informován mnohem více, je náboženská obroda čímsi, co hluboko znepokojuje sovětské orgány; je to dokumentováno dokonce i oficiálními sovětskými publikacemi, nemluvě o neoficiálních podzemních publikacích sovětských baptistů, pravoslavných, katolíků, členů církve svatého Ducha a

Marx a Engels. „otecové komunismu“, kteří čerpali své rozmyšlenky o náboženství z těchž německých filosofů - (z Hegla a Feurbacha) - jako Hitlerův nacismus a fašismus si udělali ze svého bezbožického systému nové náboženství. Lenin viděl z Marxových pouček v každém náboženství „opium lidu“, a z vlastní zkušenosti ruskému caru poddajnému pravosláví si nedovedl ani představit, že Bůh je přítomen různými cestami ve všech národech a civilizacích. - Sílu křesťanství v jeho katolické tradici asi příliš neznal, protože jeho dnešní zaslepení nobsledové by musili být moudřejší a odvážně pravdě věřící občany by sociálně a politicky nediskriminovali. - Bez Božího požehnání je marné jejich namáhání. Měly by alespoň vědět, že v křesťanství rostou z krve mučedníků - (u nás z Otců Toufarů) - jen noví a lepší křesťané.

jiných. Mezi mládeží v SSSR panuje pocit, že oficiální marxisticko-leninská ideologie jí je nepřijatelná. Sovětská mládež se ve stále vyšší počtu zajímá o náboženství a přijímá náboženskou víru. - Má další otázka se týkala tvrzení některých lidí, že náboženství je pro marxismus-leninismus tou nejnebezpečnější věcí. Dr. Reddaway se nedomnívá, že náboženství by bylo marxismu-leninismu nebezpečnou hrozbou, alespoň nikoli v současné době, kdy většina církví, jež smí ve východních zemích působit je v podstatě loajální k státu, i když se jim mnohé aspekty chování státu zřejmě nelíbí. Lze však spekulovat o tom, jak tomu může být v tomto ohledu ve vzdálenější budoucnosti. Pokud by režim povolil naprostou náboženskou svobodu, nedá se vyloučit, že za 15, 20, 30 let by možná nakonec začalo být náboženství režimu politickou hrozbou. Je to možné. Ale podle názoru dr. Reddawaye neexistuje žádný důvod pro to, aby jednotlivé režimy neliberalizovaly své postoje k náboženství, protože jinak by se současné napětí ve společnosti stávalo stále aktuálnější, a nakonec by mohlo dojít k takové explozi, jaká kupříkladu způsobila v r. 1917 zhroucení carského Ruska.

Má závěrečná otázka se týkala toho, jak by se Západ měl, anebo naopak neměl, stavět k náboženské situaci ve východní Evropě. Dr. Reddaway se domnívá, že Západ by měl především otevřít své oči a

zaujmout poctivý přístup. Musí studovat reálná fakta, jež jsou ve značném množství přístupná z řady nejrozmanitějších zdrojů včetně tajných zpráv komunistických funkciónářů v SSSR. Západ by měl tuto situaci nejprve pečlivě zaznamenávat, zkoumat a pak jednat na základě skutečně přesných znalostí situace jež jsou dnes k dispozici v širokém měřítku. Mnohé církevní skupiny na Západě včetně Národní rady církví ve Spojených státech a v určitém smyslu i Britské rady církví, jednoduše dost nestudují fakta. Jednají často s nedisciplinovaným „nadšením“, které přirozeně režimy v komunistických zemích využívají a obracejí ve výhodu pro sebe a proti pravdě. Na osobní rovině pokládá dr. Reddaway za důležitou podporu kontaktů s jednotlivými křesťany a jinými lidmi z komunistických zemí. Na vládní rovině pokládá za důležité pevné prosazování větší liberalizace na Východě, propuštění vězňů věznic na svobodu a uplatňování práva na vystěhování. Mělo by k tomu docházet jak při bilaterálních vztazích tak na mezinárodních fórech, jakými jsou např. Spojené národy, tzv. helsinský proces a pod. Dr. Reddaway říká, že k rozvinutí takového tlaku je zapotřebí pevnějšího stanoviska západních vlád, západních církví a západních veřejných organizací; jestliže Západ prokáže v tomto ohledu více rozhodnosti a bude jednat na základě faktů, situace ve východní Evropě se změní.

Antonín Šorm:

Svatý Václav a svatý Vojtěch naši zemští patronové a ochránci

K svátku sv. Vojtěcha 23. dubna

Svatý Václav jest společně se svatým Vojtěchem zobrazen již ve 12. století na katedrální pečeti, kterou později metropolitní kapitola v Praze používala. Oba světci stojí pod oblouky, jakoby románsky sdruženém okně či dvojnásobném románském výklenku.

Výslovnou zmínku o společné pomoci sv. Václava a sv. Vojtěcha v boji s králem Lotharem 20. února 1126 zapsal pokračovatel Kosmy; v něm přišli jen tři Slované o život a nastala tak nevýslovná radost v celé rodině sv. Václava. „Kníže Soběslav poslal kaplana svého do vsí, která slove Vrbočané (fara Plaňany) s kostelem sv. Václava. Kaplan našel na stěně kostela korouhev svatého Vojtěcha biskupa a zavěšena jest na kopí sv. Václava mučedníka v čas bitvy. Když stálo dobře sto velmožů českých a proboštů a kaplanů okolo kopí sv. Václava, je hlídající, mezi nimiž jeden kaplan, cnostný, šlechtického rodu, jménem Vít, který držel kopí téhož svatého, jak jest obyčej, Soběslav, maje na sobě brnění a přilbu a radostí pláče, zvolal na své: „Ó, tovaryši a bratři! stálí bud'te, neb vidím svatého Václava, sedícího na bílém koni a majícího na sobě šat bílý, nad hrotem kopí svatého, an bojuje za nás, i vy, vlezte!“ Oni pak užasnouše, hledíce sem a tam, a ničeho nevidouce, protože nebylo všem než toliko hodným dáno od Boha viděti onen zázrak, truchlili a sželi z celého srdce, vzdychali k Bohu a oči i ruce obraceli k nebi a tak dlouho volali: „Kyrie eleison,“ až Bůh všemohoucí ze svého milosrdenství a svým svatým poslem Václavem, naším ochráncem, porazil nepřátele naše.“

Podle jiných pramenů odpovéděl Soběslav první již 18. února 1126 k hrozbě Lotharové: „Doufám v milosrdenství Boží a pomoc svatých, Václava i Vojtěcha, že země naše nikdy nebude dána v moc cizinců.“

Záhy na to, okolo roku 1130, svatý Otto, biskup Bamberský a apoštol národa Pomořanského první hlavní chrám křesťanský až na Baltu v městě Julině zasvěcuje pod jménem svatého Václava a Vojtěcha.

Společné pomoci sv. Václava a sv. Vojtěcha dostalo se Čechům také v boji s Maďary u

Kressenbrunna roku 1260. „Někteří mužové, kteří byli ustanoveni za stráž vojska vzadu, vypravovali, že viděli při začátku bitvy jakéhosi ptáka v obrysech na způsob orla, ale barvy bělejšího sněhu, který měl hlavu a krk zlatý a nerozlučně následoval za korouhví svatého Václava, někdy vévody, ale povždy ochránce Čechů. Téhož také dne muž urozený a pobožný i všelijaké víry hodný, Jan rytíř, syn Soběslavův, když ve svém příbytku ležel nemocen, okolo třetí hodiny viděl se u vytržení jako na bojišti s vojskem postavena. Kteréžto vojsko však spatřoval býti malé a nezřízené, zároveň viděl jest slavné dědice České na jedno pole světlé v takovémto pořádku krácející. Napřed viděl kráčet sv. Václava, oděného v brnění, majícího přilbu svou na hlavě, an nese meč svůj v pochvě, zlatem a drahými kameny ozdobené, pod lopatkou levou, v pravé pak ruce svou vlastní korouhev napřed nese. Za ním šel sv. Vojtěch, jsa muž veliký, silný, ozdobený biskupskými odznaky. Potom svatý Prokop a pět bratří. Potom tž rytíř Jan slyšel sv. Václava, an nahlas praví k řečeným soudruhům slávy své: „Slabé jest vojsko, spějme hned před přítomnost Boží.“ A to řečnuv, korouhev svou rozestřel proti nepřítelům. Král také a ostatní páni obecně pravili, že byli jako na smrt zemdleni a všech sil pozbaveni, ale na začátku boje s veselostí nepocitěnou dostávali odpovědi ve svém nitru o tom, že dosáhnou vítězství, a byli hotovi udeřiti na nepřítel, ano i na zdi železné se obořiti. Také Jaroš, purkrabí Pražský, muž hodnověrný, před biskupem Pražským a proboštem i děkanem a kanovníky v kapitule Pražské odpovéděl hlasitě, že voj jeho, v jehož prostředku

nesena byla korouhev, sv. Václava mučedníka, neutrpěl žádného úrazu a ztráty na koních ani na lidech, nýbrž kamkoliv se obrátil, protivníci od něho záda obraceli utíkající. Také železo toho kopí, na kterém visela korouhev sv. Vojtěcha viděno jest od mnohých, ano se třeptí jako přejasný paprsek slunce.

Zvláštní společnou úctu k svatému Václavu projeví měšťané Domažlic, kteří ke cti chvále českých patronů postavili kostel sv. Vojtěcha na místě posvěceném pobytem světcovým v Milavci. Na den sv. Václava roku 1751 byl farní jejich chrám sv. Václava posvěcen od Horšovotýnského vikáře Antonína Wagnera a od těch dob za doprovodu hudby chodívalo sem vždy z Domažlic slavné procesí ve svátek svatého Vojtěcha i ve svátek svatého Václava. Procesí na sv. Václava po světové válce z Domažlic do Milavče zaniklo, ale dosud ve svatovojtěšské farnosti Milavci na den sv. Václava slaví se „druhá pout“.

Probírajíce se takto kulturní historii náboženskou, nalezneme řadu ještě jiných mile dojemných dokladů, v nichž v popředí vystupují spolu v orodování za český národ společně svatý Václav se svatým Vojtěchem. A což teprve, kdybychom sledovali naše umění výtvarné!

Tak společně byl sv. Václav vždy malován se svatými patrony země české a sv. Vojtěch zvláště. Vzpomínám jen starších, cennějších vyobrazení. Na rámci obrazu tváře Kristovy (t.zv. „Veraikon“) z doby Karla IV., na obraze mosaikovém nad zlatou branou u sv. Víta asi z roku 1371, na pěkném oltářním obraze v Dudečce z konce 14. století, na votivním obraze Očkové od Dětricha Pražského z r. 1370, na oltářní arše ze 16.

století ve Voleticích a v Bříství z 15. století, na obraze Matěje Mayera z r. 1631 u sv. Víta na Hradčanech, atd. Mezi obrazy sv. Václava se sv. Vojtěchem významný byl také onen, který v době Karla IV. na dřevě malovaném pro oltář sv. Václava do basiliky sv. Petra v Římě. Představoval sv. Václava s praporem, na němž na bílém poli byla černá orlice v levici a s mečem v pravici. Na pravo klečí Karel IV. s korunou císařskou, jemuž klade sv. Prokop na rameno ruku; podobně činí na levo klečícímu Janu Očkovi sv. Vojtěch.

Obraz ten maloval prý sv. Erasmus. Když později byl tento původní oltář v basilice sv. Petra zbořen, obraz namalován barvami v menším měřítku v kapličce pod basilikou...

Jiných vyobrazení čítá se na sta, kde nalezneme společně sv. Václava a sv. Vojtěcha.

Také cechové ctíli společně oba světce najednou. V Holíčích mají dosud v kostele

korouhev cechovní s vyšitým datem „27. 4. 1869“ s obrazem sv. Václava na jedné a sv. Vojtěcha na druhé straně. Kolem prvního jsou odznaky kamnářů, puškařů, barvířů, truhlářů, jirchařů, špendlíkářů, knihařů a prymkářů.

Řád mlynářský v Turnově z r. 1717 v knížce o 12 pergamenových listech ve vazbě z bílé kůže zlatem tlačené, ozdoben jest na třetím listě křihovými obrázky sv. Vojtěcha a sv. Václava, pod nimiž jest prosba velmi pěkně psaná ozdobným písmem a kaligrafickou kresbou. Text modlitby již uzavírám tento stručný námět zní:

„Patronové, sv. Vojtěše a sv. Václave, proste za nás, naši milé vlastence, aby Pán Bůh ráčil chránit co svedené děti Evy od d'ábla, člověka zlého, a seslal nám anděla svého. Biskupe svatý Vojtěchu pořádku našemu požehnání dej, svatý Václave milý, vypros svornosti a budeme mítí dosti!“

VŘELÁ VZPOMÍNKA

V úterý 7. května tomu budou již čtyři roky, co mi odešel na věčnost můj drahý manžel

ADOLF BLAŽKA, bankovní úředník

V sobotu 4. května 1985 budou naše pravidelné české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill. v 6:15 hod. večer obětovány za spásu jeho duše.

Děkuji všem, kdo jej znali, a kdo si na něho v tiché vzpomínce vzpomenou se mnou.

MILADA
manželka

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

TWO SPECIAL DEPARTURES TO CZECHOSLOVAKIA JUNE 14 - JULY 5

Two week motorcoach tour of Germany, Austria,
Hungary and Czechoslovakia plus 1 optional week in
Prague with tickets to the SPARTAKIADA

JUNE 24 - JULY 15

One optional week in Prague with tickets to the SPAR-
TAKIADA plus two week Grand Tour of Czechos-
lovakia

CALL -

LIHANI - NEMECEK TRAVEL

5923 Broadview Rd.
Cleveland, Ohio 44134

(216) 749-7458

ONLY A FEW SEATS LEFT -
CALL AS SOON AS POSSIBLE

COMMERCIAL NATIONAL BANK

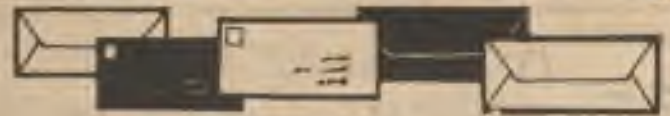
Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

DOPISY našich čtenářů

Darien - Illinois

Vážený a milý Otče Víte,

srdečně Vás zdravím i celý personal Hlasu národa. Vyprošuji Vám hojnost Božího požehnání, zdraví a síly, abyste nám mohli ty naše noviny ještě dlouho tisknout. Čekám na ně celý týden, nechodí však správně, někdy přijdou v úterý, někdy až v pátek příští týden. Víím, že to není Vaše vina, ale pošty. Jsem však rád, když přeci jenom přijdou. Posílám \$40.00, co je navíc použijte, kde toho nejvíce potřebujete. Odpusťte moji škrabanici, za prvé špatně vidím a za druhé mám revma v celém těle. V dubnu mně bude 89 let. Děkuji Pánu Bohu, že se ještě sám opatřím. Mám byt sám pro sebe; poněvadž už se mně tak dobře nechodí, deera mně nakoupí a já si uvařím. Do kostela mne vezmou sousedé. Zůstávejte s Pánem Bohem

Louis Rančík

*

Náš milý čtenáři,

nejdříve přijmete vděčné Pán Bůh zaplat' za zasláné předplatné a dar tiskovému fondu - a potom naši srdečnou gratulaci

k Vaším dubnovým narozeninám. Přijeme Vám hojnost Božího požehnání, zdraví a trochu toho lidského štěstí, které ti co jsou Vám nejbližší jistě se snaží kolem Vás vytvořit. Jsme rádi, že se Vám Hlas národa líbí a děkujeme za pochopení; pokud se špatně dodávky týče, za tu opravdu nemůžeme.

S pěkným pozdravem
a vzpomínkou
redakce

San Antonio - Florida

Milý Otče Vojtěchu,

prosím Vás o modlitby, neboť můj zdravotní stav je stále horší. Operace oční, na kterou jsem měl jít byla odložena. Mám vysoký krevní tlak a krevní oběh není rovněž v pořádku. Oči vinou šedého zákalu mně slábnou. Jsem nyní sám. Frantík se oženil, Eliška zde nemohla najít práci, odešla do Georgie a tak jsem odkázán na pomoc zdejších ctihodných sestřiček. Jsem však již stár, v listopadu minulého roku mně bylo 80 roků. Tak si často říkám, děj se svatá vůle Boží. Děkuji

Vám, že mně tak obětavě posíláte Hlas národa, neboť bych si jej nemohl předplácet. Musím si kupovat mnoho léků proti vysokému tlaku krve a pro regulaci oběhu krve a stále nová skla, zrak se stále zhoršuje. Promiňte, Otče, že jsem si Vám tak postěžoval, ale potřebuji útěchu a chtěl jsem Vás poprosit o modlitby. Dnes vidím lépe, a tak jsem se rozhodl že napíši. Pán Bůh Vás všechny v redakci, zvláště paní Uhlířovou a všechny čtenáře opatruj.

Karel Pekárek

*

Milý pane Pekárku,

dlouho jsme o Vás neslyšeli, a tak je mně opravdu líto, že zprávy o Vašem zdravotním stavu, které jsem se od Vás teď dověděl, nejsou ty nejlepší. Ale Pán Bůh dá, že se ta oční operace podaří, dnes operace šedého zákalu je velmi běžná, a potom se budete na svět dívat zase trochu veseleji. Vy jste se však vždy uměl podrobit vůli Boží - a tak jste smířen s osudem prožíval celý svůj, ne vždy opravdu lehký život. Doufám, že Frantík je v manželství spokojen, rovněž Eliška v práci a že nezapomínají na svého tatínka. Pěkně je pozdravujte. Zase někdy napište, ať víme, jak operace dopadla.

Pán Bůh Vás opatruj, jste v mých modlitbách

Otec Vojtěch

Morrisville - Missouri

Čtená redakce Hlasu národa,

přiloženě posílám předplatné na Hlas národa na rok 1985. Přeji vám hojnost Božího požehnání a zdraví, abyste mohli dále svoji práci pro nás čtenáře konat.

Srdečně pozdravuji Otec Víta a všechny v redakci.

John C. Pfitzner

*

Milý náš čtenáři,

mnohokrát děkujeme za včasné vyrovnání předplatného.

Vaše srdečné pozdravy opětuje a přejeme vše dobré redakce

Cambridge - Massachussets

Důstojný pane,

posílám Money Order na předplatné Hlasu národa pro rok 1985 a prosím Vás dejte z toho \$5.00 na NSČK na nálepky a zbytek je tiskovému fondu. Děkuji Vám a přeji Vám a všem okolo Hlasu národa hojnost Božího požehnání a zdraví, abyste mohli dále ve své záslužné práci pokračovat. Nebýt Vás, tak bychom asi český kato-

lický tisk už neměli. V r. 1960 jsem četl poprvé Národ a tam v dopisech někdo psal „My staří již pomalu vymíráme a mladí již česky nečtou.“ A nedávno skoro totéž jsem četl v dopisech Hlasu národa. Uvědomil jsem si, že slovo staří platí už také na mne a že je pravda, co bylo v obojích dopisech napsáno. Vždy když se sejdu s některými Čechy, doporučuji jim Hlas národa, dám jim jej i přečíst, ale výsledek je špatný. Proto my všichni, kteří rádi ty naše katolické noviny čteme, i když již spadáme do té generace starých, musíme se snažit Hlas národa podporovat co nejvíce, aby mohl ještě dlouho vycházet.

S krajanským pozdravem Váš v Kristu

Leopold a Zdenka Schonovský

*

Milí naši čtenáři,

zaplat' Pán Bůh za předplatné a dar tisku. NSČK jsme předali dar \$5.00 za nálepky sv. Jana Nepomuka Neumanna. Děkujeme za přátelská slova uznání naší práce a snahu pomoci rozšířit kruh našich odběratelů. Potíž je také v tom, že na příslušníky mladší generace přišle v roce a po roce 1968 nemáme adresy. Většina se jich přestěhovala a do české společnosti moc nechodí.

Pěkně pozdravuji a vzpomínám v modlitbě

Otec Vojtěch

Lakehurst - New Jersey

Vážený Otče Vojtěchu,

posílám šek na předplatné Hlasu národa pro moji maminku a \$15.00 na mši svatou za zdraví a hojnosti Božího požehnání pro ni. Je Vaší dlouholetou čtenářkou. Její narozeniny byly 25. prosince a bylo jí 95 let. Po mnoha let velmi ráda a velmi pilně čte Hlas národa.

Přejeme Vám a Vaším spolupracovníkům hojnost Božího požehnání a zdraví

Marie Čihák

s maminkou Vaší čtenářkou

*

Milá starostlivá paní Marie Čiháková,

děkujeme mnohokrát za včasné zaslání předplatného pro Vaši maminku. Za hojnost Božího požehnání a zdraví pro ni jsem se modlil u oltáře Panny Marie Svatohorské v Ciceru, kde nyní máme sobotní večerní české bohoslužby a vzpomněl jsem si na ni i při modlitbách v naší malé kapliče chicagského Velehradu. V dolejších místnostech budovy vydáváme noviny,

kapličku máme nahoře.

Pěkně Vás obě pozdravuji, rádi vzpomínáme a dodatečně přejeme naší věrné čtenáře přejeme naší věrné čtenáře Boží ochranu do dalších let a aby číst, a Vám děkujeme, že pamatujete, aby bylo předplatné včas vyrovnáno.

Otec Vojtěch

Manhomen - Minnesota

Vážená redakce Hlasu národa,

pochválen buď Pán Ježíš Kristus. Posílám předplatné na rok 1985. Kostel St. Michaela je sice jen půl bloku vzdálený, ale již tam chodit nemohu. Bude mně 85 roků. Mám ráda vaše noviny, zvláště zprávy z Čech a o panu kardinálu Tomáškoví. Obdivovala jsem se sestřičce Terezičce, že se nebála až z Afriky jít prosit vlka. Modlím se za vás za všechny i za ty naše nové exulanty, o kterých jsem z jara psala, a jimž často nerozumím, i když mluvíme stejnou řečí.

Upřímně vás všechny pozdravuji a přeji hojnost Božího požehnání a zdraví

Anastazie Truhlář

*

Milá naše čtenářko,

Pán Bůh zaplat' za předplatné a milé řádky a hlavně za Vaše modlitby, těch nám je často velmi zapotřebí. Vzpomínáme na Vás v našich modlitbách a vyprošujeme Boží ochranu a dobré zdraví

redakce

Maumee - Ohio

Čtená redakce Hlasu národa a všichni, kteří v této důležité práci pomáháte,

posílám předplatné na milý Hlas národa a vyprošuji Vám všem i čtenářům hojnost Božího požehnání a zdraví. Nevím nic zajímavého, jenže jsme již všichni rádi, že máme tu tuhou zimu za sebou.

Buďte všichni zdraví, ať nám ještě dlouho můžete vydávat naše české noviny. S pozdravem na celou redakci i čtenáře

Anežka Mičková

*

Milá naše čtenářko,

děkujeme pěkně za zaslání předplatné. Stejně jako Vy i my jsme rádi, že již to sluníčko začíná hřát. Jenže u nás začalo tak rychle, jak se říká téměř „přes noc“ a za chvíli zase bude hřát asi mnoho - ale pořad je to lepší než ta zima; alespoň úty za teplo a světlo nejsou tak veliké.

S přáním všeho dobra

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Podarilo se nám koupiti celou kolekci "ČESKA" jemně brúšeného křišťálového skla. Special 25 % sleva z původních cen. Přijďte se podívat, dokud máme na skladě!

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Blahopřání ku Dni matek v řeči české, slovenské, anglické i jiných řečích na skladě ve velkém výběru.

Mlýnky na mák z železné litiny právě došly. Cena \$27.50, poštou \$30.90.

Formičky na pečení - ořechy, krabička 50 kusů za \$8.50, poštou \$10.50.

Formičky na pečení rakviček, 10 kusů za \$3.50, poštou \$4.95.

Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská. KŘIŠTÁLOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLÍ ke krojům, ŠÁTKY na hlavu. PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, \$6.50, poštou \$7.75.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru. Pište si o seznam.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

Tuzex

Časopisy a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie
Umicopa a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL., 60402

Telefon 484-3459

Karel Hrubý:

INSTITUČNÍ PŘEDPOKLADY INTEGRACE STŘEDNÍ EVROPY

(Dokončení z min. čísla)

Ideologie nacionalismu

Jedním z nezávažnějších faktorů, který je už skoro po dvě století (a tedy pro generace žijící v 19. a 20. století prakticky trvale) - formuje myšlení a hodnocení společnosti těchto tří států, je ideologie nacionalismu. Stala se nejen emocionálním obsahem života národů, ale přinesla - a s nárokem na absolutní platnost prakticky vnutila - generacím způsob hodnocení určovaný jejím systémem hodnot a jejími symboly. Národ se svou kulturou - ale také se svými cíli, z nichž nejzávažnějším bylo dosažení samostatného národního státu - byl tak povýšen nad hodnotové systémy jiné provenience; ani ta část společnosti, která byla primárně orientována nábožensky, se jeho účinku nevyhnula. Nacionalismus vnucoval soudy - kladné nebo alespoň shovívavější k chování a vlastnostem či výtvarům příslušníku vlastního národa; kritičtější až nenávislné v posuzování příslušníku zejména těch národů, s nimiž stál v bojové konfrontaci. Ideologie nacionalismu tak nalezla na generace silou, již bylo obtížno vzdorovat - stala se tak vpravdě kulturně-politickou institucí. Měla svůj systém odměn a sankcí. Dvě století ovládala a ovládá soudy generací, nutí je do svých kadlubů.

Pro národy této oblasti měl nacionalismus zprvu pozitivní význam: pěstoval se národní jazyk, ve jménu jeho hodnot se formulovaly i politické a kulturní programy, jež nakonec vedly k vzniku samostatných států.

Ale brzy se ukázal také rub nacionalistického hodnocení: vznikaly spory o hranice mezi nově vzniklými státy, spory o kulturní a politickou autonomii národnostních minorit. Právě mezi Československem a Polskem i Maďarskem došlo brzy k diplomatickým a vojenským střetnutím (o Těšínsko, o jihovýchodní Slovensko). To mělo negativní vliv nejen na politické vztahy mezi těmito

státy, ale i na chování obyvatelstva vůči druhým národním společenstvem. Autoritativní režimy v Polsku a Maďarsku a jejich vzrůstající závislost na německém a italském fašismu v zahraničně-politických otázkách vyvolávaly pod tlakem propagandy ještě ostřejší averze, které pohříchu trvají i po 2. světové válce a po expanzi sovětské. Osten nacistické propagandy se sice oficiálně obrací především na západ proti tzv. nebezpečí německého revanšismu, ale neoficiálně je v obyvatelstvu nepřátelský obraz totožný spíše s nebezpečím sovětským - a to zejména po přímých zkušenostech se zásahy sovětské moci v r. 1956 v Maďarsku, 1968 v Československu a v Polsku prakticky nepřetržitě. Vedle toho však trvají averze mezi Čechy, Poláky, Maďary, Slováky nadále - často podporovány i dnešní politickou propagandou zejména v obdobích, kdy v některém sousedním státě dochází k pokusům o politickou reformu; tak bylo možno slyšet opět negativní soudy o pracovní morálce Poláků, když šlo o to zabránit Československu nebo v Maďarsku růstu sympatií pro polské nezávislé odbory a jejich boj na počátku osmdesátých let.

Fragmentující účinný nacionalismu se však projevuje nejednou i mezi mocenskými špičkami dnešních režimů: pod jeho vlivem se vydávají hledat „národní cesty“ vedoucí do komunistické budoucnosti. Někdy je to jen předstírání, aby se naivní pudy politického obecenstva s komunistickou

ideologií poněkud usmířily (tak tomu bylo např. s Gottwaldovou „naší cestou“, která skončila úplným podřízením se stalinské verzi), jindy je to snaha o uvolnění pout závislosti na Moskvě, aby se mohlo vládnout doma více „po svém“; to vedlo např. k odpadu Titovu, rovněž Ceausescovo manévrování je tím motivováno. Ale i Brežněvova doktrina, kterou Moskva kontroluje tyto snahy, je založena na předpokladu existujících nacionálních averzí mezi národy východní a střední Evropy.

Ideologie nacionalismu je tedy dnes faktorem spíše rozdělujícím a bránícím vytvoření společné fronty ve jménu společně vyznávaných hodnot politických i humanitních proti společnému nepříteli. Cesta k trvalé fragmentaci této oblasti se zdá být právě nacionalismem přímo institucionalizována. Nepodaří-li se paralyzovat vliv této ideologie na myšlení a hodnocení obyvatel této oblasti buď ideologií univerzálnější či odumřením vlivu ideologií vůbec - pak se nepodaří v dohledné době ani integrovat tento prostor k obraně proti vnějším mocenským silám, které střídavě ze západu i z východu ohrožují svébytnost společností tohoto prostoru. I kdyby nastaly takové mocenské poměry, které by napomáhaly k obnovení suverenity těchto zemí, cesta k jakékoli formě integrace je právě vlivem nacionalistické ideologie stále ještě nesmírně ztížena.

Shrnutí:

Obyvatelstvu celého prostoru je společně vědomí ohroženosti i několikanásobný zážitek nadvlády cizích mocností. Co dosud chybí, je vědomí společných hodnot a společného

úroku. Smysl dějin, jak byl např. pro Čechy a Slováky formulován Masarykem, není totožný s mesianismem polským, nové myšlenkové proudy, které se dnes vynořují (KOR, Charta, liberálnější ekonomické i politické pojetí v Maďarsku) nevycházejí ze stejných předpokladů a sotva mohou být považovány za „nové slovo“, které by dalo celé oblasti východostřední Evropy novou identitu a impuls k integraci politicko-ekonomicko-spoolečenské.

Vedle konvergujícího vývoje některých oblastí života a institucí společnosti tohoto prostoru je třeba vidět také odlišnosti, které dosud trvají. Právě tato odlišnost v institučním vývoji - vedle sovětské nadvlády ovšem, která je pochopitelně hlavní překážkou - mluví spíše pro to, aby se obrana proti dalším možným mocenským hrozbám v budoucnosti hledala spíše v široké konfederaci celoevropské než v regionálně omezené integraci středovýchodoevropské, která by vojensky stejně nebyla dost silná, aby mohla úspěšně čelit pokusům o nadvládu mocností, ať už by přicházely tyto pokusy ze západu či z východu.

Použitá literatura:

Besemeres J.F., Socialist Population Politics, N.Y.1980; Brzezinski Z., The Soviet Bloc, Cambridge, Mass. 1967; Black, C.E., Challenge in Eastern Europe, Nw Brunswick 1954; Conze W., Agrargesellschaft u. Industriegesellschaft in Ostmitteleuropa, Zs. Offene Welt, Nr.

60, 1959; Dvorník F., Western and Eastern Traditions in Central Europe, Review of Politics, vol. 9, Jan. 1947; Deutsch K.W., Problems and Prospects of Federation, Mass. 1954; Durčanský F., Mitteleuropa in Vergangenheit und Zukunft, Brat., 1944; Europe - nine panel studies by experts from Central and Eastern Europe, N.Y. 1954; Hacker J., Uschakow A., Die Integration Osteuropas, Köln 1966; Halecki O., Europa. Grenzen und Gliederung seiner Geschichte, Darmstadt 1957; Jonas F., Die Institutionslehre A. Gehlens, Tübingen 1966; K. Josef (pseud.) Střední Evropa: Torzo omilané historií, Svědectví č.63. 1981; Kerčí J. a Velimský V., Ethnic and Political Nations in Europe, London 1981; Krejčí J., National Income and Outlay in Czechoslovakia, Poland and Yugoslavia, London 1982; Lau E.E., Interaktion and Institution, Berlin 1978; Macartney and Palmer, Independent Eastern Europe, 1962; Mutton A., Central Europe, London 1961; Ripka H., Eastern Europe in the Post-war World, London, 1961; Schelsky H., Zur Theorie der Institution, Düsseldorf 1973; Schieder T., Nationale u. überregionale Gestaltungskräfte in der Geschichte des europäischen Ostens, Krefeld 1954; Schlesinger R., Federalism in Central and Eastern Europe, London 1945; Skutečnost, čas. roč. III, 1951 č.8-9 Švýcarsko (diskuse: Střední Evropa a federalismus); Zernack K., Osteuropa, München 1977.

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"?
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeri
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.

☎ (312) 652-3555

Vaše hostitelka:
Máňa Vlková

SKUPINOVÉ ZÁJAZDY Z CHICAGA DO BRATISLAVY

cez Viedeň

Výhodně pre cestujúcich na Slovensko a Moravu

Odlety	Návraty
28. mája	28. júna
18. júna	15. júla
25. júna	22. júla
2. júla	29. júla
9. júla	5. augusta
16. júla	12. augusta
13. augusta	9. septembra

Jednotná cena okružní letenky \$750.

O DALŠIE INFORMÁCIE SA SPOJTE:

Atlantic Travel Metropolitan Travel

Atlantic Travel
5454 S. KEDZIE
Chicago, Ill. 60632
☎ 436-1353

Metropolitan Travel
7034 West CERMAK Rd.
Berwyn, Ill. 60402
☎ 795-4990

HLEDÁM

DOBROU ženu a hospodyní,
mluvící naší mateřštinou. Jen
čestně. Je mi 57 let, jsem zdravý
a pracovitý. Foto vítáno!

Do adm. t.l.

Značka: Samota tíží!

LETEM

SVĚTEM

Chicago. — V Chicagu v černošských a letinských čtvrtích, příliš velký počet studentů veřejných vyšších škol nedokončí svá studia a odejdou ze školy jako „dropouts“ - školní zběhlíci. V r. 1982 nedostudovalo v těchto čtvrtích celkem 43 % všech studentů; novější čísla dosud nejsou přístupná, avšak asi se mnoho nebudou lišit od čísel tohoto roku. Celkem nedostudovalo 47 % latinských studentů veřejných vyšších škol, 45 % černošských, 35 % bělošských a 19 % studentů asijského původu. Chlapců nedostudovalo 49 %, děvčát 36 %. V chudých čtvrtích nedostuduje 63 % studentů, a ve výběrových školách, kde studují studenti zejména z vyšších středních sociálních vrstev, nedostuduje pouze 11 % studentů. Školské autority doporučují tyto prostředky pro nápravu tohoto zjevu: 1) zlepšit kvalitu škol ve středním Chicagu; 2) pokračovat v programech letního vyučování ve prospěch studentů, kteří během roku měli potíže s učením; 3) organizovat zvláštní kurzy pro méně nadané studenty. Stále je také nápadnější, že příčinou vel-

kého počtu těch, kteří nedokončí školu, je jejich předčasný zájem o sex, takže ještě ničemu nevyučené děti už dělají děti a nejsou schopny je uživit ani vychovat. Největší hloupost v USA pak je i to, že nikdo není nucen studovat nechce-li, aby pro něho z toho nevznikly „psychologické“ problémy. K zlepšení studijní morálky na veřejných vyšších školách v Chicagu by tedy asi bylo potřeba napravit také obě tyto skutečnosti.

Cleveland. — Izrael požádal americkou vládu o extradici automobilového dělníka ve výslužbě John Demjanjuk-a, ukrajinského původu, který v letech 1942-43 za druhé světové války v koncentračním táboře Treblinka měl na starosti plynové komory, ve kterých byly usmrceny desetitisíce židů. Pro své sadistické jednání byl prý nazýván „Ivan Hrozný“. Za války byl jako sovětský voják zajat německou armádou. Po válce přijel do Spojených států a později se neutralizací stal americkým občanem. V r. 1981 však své občanství ztratil, protože mu bylo dokázáno, že lhal

při vyplňování imigračních dokumentů. Například zatajil, že za druhé světové války byl strážcem ve vyhlazovacím táboře.

Washington. — Podle přehledu uveřejněného Konferencí US starostů, problém hladu a podvýživy v amerických velkoměstech se prý stále zhoršuje, a to jak u nemajetných tak i u občanů s nízkým příjmem. Města i soukromé organizace zvýšily síce své úsilí, poskytovat potraviny potřebným, a ačkoliv údobí recese skončilo, přesto prý stále stoupá počet těch, kteří se dostatečně nenajedí, takže zásoby potravin, poskytnuté vládou, městy či dobročinnými organizacemi, jsou zdaleka nedostačující. Nejvíce trpějí hladem a podvýživou straší nemajetní občané jakož i děti a nemluvnata v chudých rodinách.

Washington. — Sdružení US psychologů „American Psychological Association“

konečně připustilo skutečnost, o které cizí psychologové už dávno věděli: násilí televizních programů má nepříznivý vliv na děti a podmiňuje v nich agresivní chování. Tito odborníci nyní varují rodiče před tímto nebezpečím a radí jim, aby dohlíželi na programy, které jejich děti vidí, a vybírali pro ně pouze dobré programy. Televizní sítě jsou vybízeny, aby ve svých programech pro děti snížily počet násilných scén, které by děti mohly chtít napodobovat. Zároveň doporučují „studovat možné cesty“, jak by bylo možno zmírnit vliv násilí z televizních programů na děti. Dříve američtí psychologové slepě přijímající Freudovy teorie měli za to, že právě naopak násilí na televizi je „zdravé a prospěšné“ pro děti, protože prý tím se „sublimuje“ přijatelným způsobem jejich destruktivní instinkty.

Kapské město. — Podle rezoluce Bezpečnostní rady OSN z r. 1978 má být udělena

Jihozápadní Africe - (neboli Namíbií) - nezávislost tímto způsobem: Toto území má být obsazeno mezinárodní mírovou armádou; pod dohledem Spojených národů tam potom mají být zorganizovány všeobecné volby; vládní moc pak má být předána zvolené vládě, to je podle vši pravděpodobnosti - marxistickým guerilům SWAPO. Jižní Afrika však nechce za žádnou cenu připustit příchod marxistického režimu do sousedního území, které spravovala. Proto navrhuje svůj vlastní plán na udělení nezávislosti Namíbií. Nejdříve tam chce vytvořit národní shromáždění, v němž by byly seskupeny vedoucí osobnosti všech politických směrů Namíbie, s výjimkou guerilů SWAPO. Toto shromáždění by mělo na starosti běžné administrativní záležitosti. Jižní Afrika by si přechodně ponechala finanční, vojenské a politické záležitosti. Zákony odhlasované shromážděním, by musily být podepsány generálním administrátorem,

T. B. Hlubuček:

„Podíl Čechů z Iowy na osvobození staré vlasti“

Zásluhou našich čtenářek Marie Vítkové a Anny Liborové, jakož i nejstarší členky Dámské Matice školské - 90 leté paní Anny Valentové - dostal se mi do rukou „Památník činnosti iowských Čechů v boji za svobodu staré otčiny“ v rámci Českého národního sdružení. Uvnitř na první straně je portrét prvního presidenta Československé republiky, T. G. Masaryka, a potom hromadný snímek účastníků oblastního výboru státu Iowa na sjezdu v Cedar Rapids. Velká většina těch na fotografii jsou už zemřelí. Jsou mezi nimi vynikající pracovníci té doby jako Karel B. Svoboda, Franta Filip, W. F. Severa, prof. Bohumil Šimek ze státní university a Pavel Korák z Iowa City. Toto spontánní hnutí pomoci staré vlasti z 300 letého područí rakousko-uherské monarchie se neomezilo pouze na ústředí v Cedar Rapidsích, ale zahrnovalo celou řadu osad v Iowě, kde naši lidé byli usazeni jako Ely, Solon, Swisher, Fairfax, Iowa City, Belle Plaine, Elberon, Vining, Tama; i vzdálené osady jako Spillville - (kde Antonín Dvořák složil část své „Symfonie Z nového světa“ a stvořil nesmrtelnou Humoresku

- Protivín a jistě i jiné. V každé odbočce ČNS byla vyvinuta činnost na získání financí a hmotných darů, jež byly posílány potřebným rodinám ve staré vlasti. V letech 1915 až 1918 bylo na penězích sebráno přes 50,000 dolarů a tuny potravin všeho druhu byly posílány lodní dopravou. To však nebyla jediná pomoc rodné vlasti. Krajané z USA posílali do ČSR dary i v prvních letech po válce - a to jak svobodomyšlní z ČNR, tak katolíci z NSČK, a to buď přímo, nebo prostřednictvím čs. Červeného kříže, jehož první předsedkyní v ČSR byla dr. Alice Masaryková.

Pocta čsl. legionářům

Značný počet mladých krajanů se dobrovolně přihlásil do legií čsl. armády a sloužili na různých frontách. Mezi nimi byli z Cedar Rapids: Franta Chládek, John Popelka, John V. Stodola - (který se později stal redaktorem Cedar Rapidských Listů) - Frank Klimeš, Bohumil Miller, Milo Lenc, Václav Chmelfčec, Ludvík Šimanovský, Karel Švarc, Alois Kroupa, Jos. Kalous, Jos. Skála, Jos. Čáslavka, Jos. F. Rožek, Tomáš St'asta, Ad. Holeček, Frank Bláha, Fr. Malovec, Václav Novotný, Jos. Koudela, Jos. Teska, Jos. Bulánek, Franta Řezanka. Z těchto zahynuli Martin Rozkydal ve Stanford Conn. Josef Merta (byl zabit v bitvě u Vou-

ziers ve Francii), a Josef Štefl, také zemřel ve Francii. Za zmínku stojí, že to byl tehdejší prezident Woodrow Wilson, který vydal výzvu k příslušníkům české národnosti, aby se přihlásili k vojenské službě v zájmu své rodné vlasti. Několik českých legionářů zemřelo o několik desítek let později jako John Popelka a Franta Chládek, které pisatel doprovodil až ke hrobu a za starou vlast se s nimi rozloučil.

Souhrn této činnosti byl snad nejlépe tlumočen Karlem C. Svobodou v následujících slovech uvedených ve zmíněném Památníku:

Ti, kdož v cizině zápolili o živobytí a založení domova, dávali na pomoc rodné vlasti nejvíce. Pracovali na farmách, v továrnách i při řemesle, platy byly nepatrné, ale když přišlo na pomoc při osvobození rodné vlasti, přihlásili se první. Neočekávali žádných důků, ani diplomů; ve svých srdcích měli pocit klidu z vykonané povinnosti. Při tom vštěpovali svým dětem a vnukům lásku k české řeči a seznamovali je s dějinami českého národa. Jejich zásluhou v druhé i dalších generacích vyrůstali absolventi kolejí a univerzit, vynikající hudebníci, učitelé a jiní profesionálové.

Tento projev vděčnosti, podepsaný za oblastní výbor ČNS, K. B. Svobodou, osobním přítelem presidenta Masaryka, byl vydán 20. listopadu 1920.

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří; hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyní, pokojů a ložnic; soubory do kuchyní, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 484-0106 DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným domů či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

jmenovaným jihoafrickou vládou. Mezitím by jihoafrická vláda jednala se Spojenými národy i různými zeměmi o způsobu udělení nezávislosti, přijatelném všem zúčastněným stranám. Čeká se, že tento návrh bude zamítnut jak Spojenými národy, tak i Spojenými státy, které požadují splnění resoluce Bezpečnostní rady o Namibii a vylučují z celého procesu udělení nezávislosti - této bývalé německé kolonii - jakoukoliv paternalistickou snahu vlády JAR ovlivňovat budoucí politické struktury Namibie.

Damašek. — Po dvoudenní konferenci v Damašku s libanonskými osobnostmi, konané za předsednictví syrského místopředsedy Abdul Halim Khaddama, libanonský ministerský předseda Rashid Karami odvolal rezignaci své vlády. Karami, sunnitský muslim, rezignoval ze své funkce 17. dubna na protest proti bojům v západním Bejrútu, ve kterých spojené milice šíjitských muslimů a Druzů porazily milice sunnitských muslimů. — Vláda „národní jednoty“ ministerského předsedy Karamiho byla utvořena před rokem pod silným vlivem Sýrie. Vláda v Damašku se nyní všemožně snaží zabránit tomu, aby v Libanonu nedošlo k pokračování občanské války, která trvala deset let.

Chartúm. — Vládnoucí vojenský výbor v Sudánu oznámil 22. dubna, že byla jmenována zatím civilní vláda; ministerským předsedou se stal lékař Dr. El-Gazouly Dafallah. Vojenský výbor si však podrží zákonodárnou moc spolu s nejvyšší vládní mocí. Předseda vojenského výboru gen. Abdul Rahman Swareddahab řekl, že plná civilní vláda země bude utvořena do roka. — Vlády Libye a Sudánu se 23. dubna dohodly, že budou obnoveny normální diplomatické vztahy mezi oběma zeměmi. Budou vykonány vzájemné státní návštěvy vládců obou zemí na všech vyšších úrovních, budou zahájeny normální letecké spoje a zajištěna spolupráce obou zemí ve všech oborech, což asi „potevře dveře“ do Sudánu i Moskvě; prozatím je však těžko předpokládat, že by si Sudán dovolil dělat Kaddáfýho protiamerickou politiku, protože až příliš potřebuje americkou pomoc. Náhlý obrát nově sudánské vlády ve změně postoje ke Kaddáfýmu i k marxistické vládě Etiopie je třeba asi hledat v tom, že tím chce Char-

túm odradit oba své sousedy, aby nepomáhali jihosudánským rebelům, proti centrální vládě, protože má-li se v Sudánu zlepšit hospodářská situace, musí nejprve skončit drahou civilní válkou, která jej stála už moc peněz.

Buenos Aires. — Dne 22. dubna byl v argentinském hlavním městě zahájen soudní proces s devíti bývalými členy vojenských junt, kteří jsou obviněni z rozkázání únosů, trýznění a zabití tisíců lidí za tzv. „špinavé války“ proti levicovému teroru a subverzi v letech 1976-1983. Čeká se, že proces bude trvat několik měsíců. Budova federálního apelačního soudu pro kriminální záležitosti, ve které se proces koná, bude po celou dobu procesu obklopena policií, vyzbrojenou automatickými zbraněmi. Četné lidové demonstrace požadovaly příkladné potrestání všech vojenských vládců, kteří se dopustili vážného porušování lidských práv. — Dne 23. dubna vypovídal jako svědek proti provinilým argentinským důstojníkům, holandský právník Theo Van Boven, v letech 1977-82 předseda Úřadu Spojených národů pro lidská práva. Svědčil o tom, že jeho úřad v OSN obdržel od argentinských rodin tisíce dopisů, ve kterých byly stížnosti na to, že jejich členové zmizeli beze stopy, že byli uneseni, ztrýzněni a pak neslyšně zlikvidováni. Argentinská vojenská vláda se pak pokoušela tyto skutečnosti zakrývat. Celkem prý bylo takto usmrceno přinejmenším devět tisíc lidí. — Na lavici obžalovaných jsou tři bývalí presidenti - Jorge Videla, Roberto Viola a Leopoldo Galtieri, dva vrchní velitelé argentinského námořnictva a tři

vrchní velitelé argentinského letectva.

Moskva. — Jak jsme již zaznamenali minule, dne 22. dubna sovětská vláda lživě popřela domluvenou dohodu na schůzi sovětských a amerických generálů, že v budoucnu Sověti nikdy nebudou ve Východním Německu střílet na členy americké vojenské spojky, a to ani v případě, že by omylem vkročili na zakázaný vojenský objekt. Ve Washingtoně pak Bílý dům ve svém zklamání prohlásil, že sovětská vláda bude muset změnit svůj překroucený výklad o zastřelení US majora Arthura Nicholsona, a „přiznat pravdu“, jinak bude musit očekávat zhoršení vztahů mezi oběma zeměmi a počítat s tím, že zamýšlená vrcholná schůze Reagan - Gorbačov se možná nebude konat. — V Západním Německu se najednou dodatečně rozšířila zpráva, že smrt majora Nicholsona byla odvetou za to, co udělal Sovětům loni na Silvestra. V poslední den roku 1984 prý na jedné sovětské základně ve Východním Německu využil opilosti sovětských vojáků, vnikl do jednoho novějšího sovětského tanku a vyfotografoval jeho vnitřek. Neví se však, zda tato zpráva je autentická, či zda je to spíše kachna, rozšířená na rozkaz Moskvy.

Atlanta. — Thomas Stanley, profesor finančních věd na universitě státu Georgie zjistil ve svém průzkumu, že v r. 1984 bylo ve Spojených státech celkem 832,602 milionářů; protože jich pak každoročně přibude asi 9 %, je možno předvídat, že v letech 1986-1987 počet milionářů ve Spojených státech dosáhne jednoho milionu. Nejvíce milionářů je v jižních

státech - 30.6 %, na severovýchodě jich je 24.1 %, na středozápadě 23.1 %, a na západě 22.1 %. Na severovýchodě je nejvíce milionářů ve státě New Yorku (78,460), na jihu Texasu (68,560), na středozápadě v Illinoisu (47,786) a na západě v Kalifornii (114,427).

Washington. — Skupina předních amerických sociologů uveřejnila studii pro vládní ústav „Brookings Institution“, ve které autoři podávají pesimistický obraz blízké budoucnosti velkoměst na americkém severovýchodě a na severu amerického středu. Technologové a ekonomické změny učinily z amerických velkoměst „institucionální anachronismus“, protože v nich existuje černošský a latinskoamerický podproletariát, charakterizovaný vysokou zločinností, užíváním omamných drog, častým těhotenstvím nezletilých děvčat, rodinami bez otců s úplnou závislostí na veřejné výpomoci. Tento neutěšený stav se prý v dohledné budoucnosti asi nezlepší. Příčinou tohoto zjevu není tak rasismus jako spíše hluboké ekonomické změny. Tradiční průmyslová činnost upadá a lidé stále více se obracejí k sektoru služeb, který rychle vzrůstá. Zatímco dřívější průmysl snadno absorboval nekvalifikované síly, jichž je velký nadbytek mezi černochoy, Mexičany a Portorikánci, sektor služeb poskytuje práci hlavně vyškoleným odborníkům. Au-

toři se domnívají, že ani masivní federální výpomoc městům, ani Reaganův návrh, vybudovat ve velkoměstech nové „zóny podniků“, by tento problém nevyřešily. Spíše by se prý mělo usnadnit nezaměstnaným a latinoameričanům přestěhovat se tam, kde existují pracovní místa pro nekvalifikované síly.

Jeruzalém. — Dne 22. dubna izraelský dělový člun potopil ve vzdálenosti sta mil od severoizraelského pobřeží obchodní loď, na které plulo 28 palestinských guerillů; 20 guerillů se přitom utopilo a 8 jich bylo zajato izraelskými vojáky. Khalil-Wazir, náměstek velitele guerillů Fatah v PLO, prohlásil v jordánském Ammanu, že cílem této nezdařené operace palestinských guerillů bylo napadnout hlavní stan izraelské armády v Tel Avivu. Tato akce měla být provedena 24. dubna, v den izraelské nezávislosti. Loď s guerilly se prý sice pokoušela uniknout před izraelským člunem, ale únik se jí nepodařil. — Dne 24. dubna izraelská armáda začala vyklízet údolí Bekaa ve východním Libanonu. Izraelský ministr obrany Yitzhak Rabin varoval Sýrii, aby se neodvážila obsadit území, vyklizené izraelskou armádou; Izrael to nebude trpět. Za několik dnů bude také vyklizen město Tyrus. Pak Izrael bude okupovat už pouze jen 5 až 10 mil široký pruh libanonského území při izraelské hranici. Čeká se, že izraelská armáda se úplně z Libanonu „ztáhne“ někdy po začátku června.

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července, 6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napiště nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conveni-
ence for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service
CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

SPOR7

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

HOKEJ VE SVĚTĚ

Mistrovství světa a Evropy v Praze:

V minulém H.N. jsem uvedl výsledky do 5. kola. Nyní se chci vrátit k zápasům čs. reprezentantů a pak budu pokračovat následujícími koly.

1.kolo: Československo - Finsko 5:0 (2:0, 2:0, 1:0).

Branky: Rosol 2 (Dukla Jihlava), V. Lukáč (Košice), Richter (Sparta Praha), Růžička (Litvínov). - V utkání velmi dobré úrovně, čs. hráči překvapili ohromným nadšením a proměňováním šancí.

2.kolo: Československo - NDR 6:1 (0:0, 3:0, 3:1).

Branky: Benák (Dukla Jihlava), Richter, Hrdina (Sparta), Válek (Dukla Jihlava), Pašek (Slovan Bratislava), Růžička. - Východní Němci pouze rozbíjeli čs. akce a vyhazovali puky ze svého pásma. Čs. celek střelecky neuspěl v první třetině, ale přesto nebylo pochyb o jeho výhře.

3.kolo: Československo - NSR 6:1 (2:0, 1:1, 3:0).

Branky: Rusnák (Slovan Bratislava), Lála (Č. Budějovice), Válek, Stavjaja (Gottwaldov - Zlín), Hrdina, Liba (Košice). - Západní Němci umějí zahrát na čs. mužstvo, včdyt' na MS 1982 zvítězili, rok nato v Mnichově remizovali a taktéž na Kanadském poháru, takže výsledek 6:1 je výborný, jenomže průběh zápasu nebyl tak lehký, jak naznačuje skóre.

4.kolo: USA - Československo 3:1 (1:0, 1:1, 1:0).

Branky: Otto, Granato, Millen - Válek. - Na změkklém ledu se nepodařilo čs. reprezentantům porazit americký obranný systém a na skvělého brankáře byli krátkí. Američané skórovali už ve 2. min., využívali každé šance k rychlým brejkům a tato taktika je přivedla k vítězství.

5.kolo: Československo - Kanada 4:4 (2:2, 1:1, 1:1).

Branky: Růžička, Lála, Hořava (Dukla Jihlava), Pašek - Anderson, Halward, Müller, Tanti. - Kanadčané vždy vedli o gól, čs. tým stále jen dotahoval, přesto oba soupeři byli spokojeni s dělbou bodů.

6.kolo: Československo - Švédsko 7:2 (3:0, 2:2, 2:0).

Branky: Lukáč 2, Rusnák, Hořava, Lála, Růžička, Rich-

technikou, chytrostí, bojovností a vůlí, což vedlo k nečekaně výraznému vítězství. Kanada - SSSR 9:1, USA - NDR 5:5, NSR - Finsko 3:3.

7.kolo: SSSR - Československo 5:1, Finsko - USA 8:3, Kanada - Švédsko 6:3, NSR - NDR 6:0.

Tabulka po 7. kole

1. SSSR	52:8	14
2. ČESKOSLOVENSKO	30:16	9
3. KANADA	33:23	9
4. USA	24:34	9
5. FINSKO	23:25	6
6. ŠVÉDSKO	24:30	4
7. NSR	16:31	3
8. NDR	11:47	2

Po 7. kole se MS rozděluje na dvě skupiny. V první se bude bojovat o medaile a ve druhé o udržení se ve skupině A. Poslední tým sestupuje do skupiny B a z ní postupuje Polsko.

Konečná tabulka ME

1. SSSR	32:6	10
2. ČESKOSLOVENSKO	25:9	8
3. FINSKO	13:18	4
4. ŠVÉDSKO	18:20	4
5. NSR	14:22	3
6. NDR	5:33	1

O 1.-4.místo: Československo - SSSR 2:1, Kanada - USA 3:2, Československo - USA 11:2, Kanada - SSSR 3:1.

1. ČESKOSLOVENSKO	13:3	4
2. KANADA	6:3	4
3. SSSR	2:5	0
4. USA	4:14	0

O titul Mistra světa se rozhodne v posledním zápase mezi Československem a Kanadou. O bronzovou medaili budou bojovat SSSR s USA.

O 5.-8.místo: Švédsko - NDR 7:2, NSR - Finsko 5:4.

První liga kopané v Československu má reprezentační přestávku

I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina

22.kolo: VP Frýdek-Místek - Zbrojovka Brno 0:0, VTJ Tábor - České Budějovice 1:0, Mladá Boleslav - SU Teplice 1:0, Škoda Plzeň - Česká Lípa 2:2, Xaverov Praha - Hradec Králové 1:0, Gottwaldov (Zlín) - Jablonec 4:0, Chomutov - Poruba 2:0, Třinec - Ústí nad Labem

Tabulka po 22. kole

1. BRNO	35:12	37
2. Č.BUDEJOVICE	35:19	32
3. TEPLICE	33:18	29
4. VTJ TÁBOR	29:25	25
5. PLZEŇ	35:28	24
6. HRADEC KR.	37:24	23
7. GOTTWALDOV (Zlín)	27:31	22
8. TŘINEC	28:21	21
9. XAVEROV	33:33	21
10. ML. BOLESLAV	23:26	21
11. CHOMUTOV	18:23	20
12. Č.LÍPA	26:31	19
13. FRÝDEK-MÍSTEK	17:32	17
14. JABLONEC	29:43	15
15. PORUBA	16:33	13
16. ÚSTÍ n.L.	19:41	13

Slovenská skupina

21.kolo: Dunajská Streda - Levice 3:0, Humenné - Považská Bystrica 2:1, Nitra - Poprad 4:0, Trebišov - Spišská Nová Ves 2:0, Michalovce - Trenčín 2:1, Senica - ZTS Košice 2:2, Prievidza - Martin 3:1.

Tabulka po 21. kole

1. DUN.STREDA	42:12	34
2. POV.BYSTRICA	34:19	29
3. NITRA	41:22	28
4. TREBIŠOV	31:18	25
5. SENICA	28:26	22
6. MICHALOVCE	35:34	21
7. LEVICE	28:30	21
8. PRIEVIDZA	35:36	20
9. HUMENNÉ	21:30	20
10. DUBNICA	29:41	19
11. KOŠICE	28:35	17
12. MARTIN	21:28	17
13. PÚCHOV	24:35	17
14. POPRAD	18:32	17
15. TRENČÍN	23:27	15
16. SPIŠ.N.VES	24:36	14

Finále Slovenského poháru: Lokomotiva Košice - Tatran Prešov 1:1. Odveta se hraje v Prešově.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Semifinále Evropských pohárů - odvety:

PMEZ
Girondins Bordeaux - Juventus Turin 2:0, 0:3, postupuje Juventus. Panathinaikos Atény - FC Liverpool 0:1, 0:4, postupuje Liverpool. Ve finále 29. května v Bruselu se utká FC Liverpool (obhájce trofeje) s Juventusem (přemožitel Sparty).

PVP

Dynamo Moskva - Rapid Vídeň 1:1, za Vídeň skóroval Panenka ve 3. min, který hrál dříve za Bohemians Praha. První utkání 1:3, postupuje Rapid. - Everton Liverpool - Bayern Mnichov 3:1, první utkání 0:0, postupuje Everton. Ve finále 15. května se střetne Everton s Rapidem v holandském Rotterdamu.

Pohár UEFA

Železničar Sarajevo - Videoton Székesfehérvár 2:1, první zápas 1:3, postupuje Videoton. Real Madrid - Inter Milan 3:0, první utkání 0:2, postupuje Real. První finále se hraje 8. května v Maďarsku, a odvěta 22. května ve Španělsku.

Přátelské zápasy:

NSR - Bulharsko 4:1, Polsko - Finsko 4:1, NDR - Norsko 1:0, Kolumbie - Paraguay 2:0 a 2:2, Bolívie - Venezuela 4:1, Peru - Uruguay 2:1, Lucembursko - Island 0:0, hráči do 21 let: NSR - Bulharsko 2:0 a Bulharsko - SSSR 1:2, hráči do 18 let: Bulharsko - SSSR 4:0 a Rakousko - Maďarsko 0:6.

Kvalifikace pro ME hráčů do 18 let

8. skupina: Československo - Turecko 1:0, Branka: 12 min. Fryč (Baník Ostrava). Ve skupině je ještě SSSR a Rumunsko. Postupuje vítěz skupiny do závěrečných bojů.

Kvalifikace pro MS v Mexiku 1986

Evropa

2.skupina: Malta - Československo 0:0. V 64 min. neproměnil penaltu Spart'an Berger za sražení Chaloupky (Bohemians). Malta byla technicky lepší, těžila z čs. chyb při zdlouhavém zpracování přihrávek, nepřesností a ještě štěstí, že v zakončování byli její hráči zbrklí. Čs. mužstvo mělo snahu útočit, ale bez efektu. Čs. tradice hubených remíz, které získává čs. kopaná na ostrovech (předtím Island a Kypr), ani tentokrát nebyla přerušena. Tato remíza Českoslovenko k Mexiku nepřiblížila, ale po pravdě řečeno - za předvedenou hru by tam ani nepatřilo. Československo - NSR 1:5. Branky: 88. min. Griga - Berthold, Littbarski, Matheus, Herget, Allots. V Praze na Strahově přihlíželo 135 tisíc diváků střeleckému koncertu zapadoněmeckého mužstva a

chabé hře domácích hráčů. Spart'an Griga snižoval na 1:5, což samo dokazuje o střelecké nemohoucnosti čs. fotbalistů. Další zápasy čs. mužstva: 5. června Švédsko - Československo, 25. září Československo - Portugalsko, 16. října Československo - Švédsko a 17. listopadu NSR - Československo.

1.NSR	5 18:4 10
2.PORTUGALSKO	5 8:7 6
3.ŠVÉDSKO	4 7:4 4
4.ČESKOSLOVENSKO	4 6:7 3
5.MALTA	6 3:20 1

5.skupina: Rakousko - Maďarsko 0:3. Maďaři si vybojovali postup na MS v Mexiku, který má zatím s nimi už zajištěný poslední mistr světa Itálie a pořádající Mexiko.

1.MAĎARSKO	5 12:3 10
2.HOLANDSKO	4 9:4 4
3.RAKOUSKO	5 4:7 4
4.KYPR	4 3:14 0

6.skupina: Švýcarsko - SSSR 2:2.

1.ŠVÝCARSKO	3 4:2 5
2.DANSKO	3 2:0 4
3.NORSKO	4 2:3 3
4.IRSKO	3 1:4 2

CONACACAF

2.skupina: Kanada - Guatemala 2:1.

1.KANADA	2 4:1 4
2.GUATEMALA	1 1:2 0
3.HAITI	1 0:2 0

3.skupina: Kostarika - Trinidad 3:0. Třetím týmem je USA.

Asie

1.skupina A: Sjednocené arabské emiráty - Saudská Arábie 1:0. Třetím týmem je Oman.

1.S.A.E.	2 1:0 2
2.Saudská Arábie	2 0:1 1

B: Irák - Jordánsko 2:0.

1.KATAR	3 5:1 4
2.IRÁK	3 5:5 4
3.JORDANSKO	4 3:7 2

2.skupina A: Sýrie - Severní Jemen 3:0.

1.SÝRIE	4 5:0 7
2.KUVAJT	4 0:1 1
3.SEV.JEMEN	2 0:4 0

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

Josef Souček:

Praha

před sto padesáti lety
Dle starého popisu a statistiky
král. hl. města Prahy r. 1835 od
K. VI. Zapa)

(Pokračování ze str. 1)

bezpečnosti ve městě, byl zde vlastní úřad Policejního ředitelství a Městského hejtmánství, který měl 1. policej. setníka, 2 poručíky a 234 mužů stráže čili drábů.

Politickou zprávu města řídil Magistrát I. tř., který sestával z měst'anosty, 2 místoměst'anostů a 35 radních.

Kostelů v té době nachází se v Praze celkem 45, kaplí 20 a klášterů 16, k tomu dodává pisatel popisu města doslovně:

Daleko nad jiná města vyniká Praha královskou důstojností, kterou jejímu pohledu mnohočetné věže její dávají, protož nenosí bez příčiny název „města věžnatého“. Počítá se však větších věží 85, menších 79, kterýž počet ještě větší by byl, kdyby všechny zrušené kostely, jichž mnoho docela shlazeno a rozbouřeno alespoň ještě stály."

Praha, jakožto hlava království, byla i střediskem znamenitého obchodu a průmyslu českého. Počítalo se r. 1833 v Praze 196 obchodníků osadnického zboží, 26 železníků, 31 obchodníků se zbožím střížním a ozdobným, 1 řecký kupec, 58 obchodníků sukrem, plátnem a hedvábím atd., 10 knihkupců, 6 obchodů věcí uměleckých, 9 papírníků, 46 skladů výrobků domácích i cizích a 185 židovských kramářů.

Průmysl těšil se velkému odbytu, takže v ten čas nachází se v Praze 61 rozličných továren a rukodílen a to: 18 na kottony a plátno, 8 na cikorku, 6 na rukavice, 3 prádelny, 3 na přípravu fišpanu, 3 na kůži, 1 na kameninu, 1 na vlněné cajky, 1 na lakové zboží, 1 na mořidlo, 1

na brky, 1 na cukr, 15 na rosolku a likéry. Mezi umělce počítaje se v tu dobu lékárníci jichž bylo počtem 14, ranbojičů 44, malířů 49, sochařů 6, rytců 8, rytců ve zlatě 3, rytců pečetidel 7, uměl. hodinářů 3, písmolijců 3, tanečních mistrů 6, šermířů 2, lučebník (chemik) 1, zvonaři 2, optiků 3, tiskaři rytin 7, štukatérů 2, lakýrníků kočárů 13, zhotovitelé umělých květin 4. – Z řemeslníků nepořádkových nepočítáno: připravovačů čokolády 6, chocholářů 2, zlatotepců 2, krumpýřů zlata 4, čalouníků 20, cukrářů 20, zhotovitelů slam. klobouků 8, škrabařů a pouzdrařů 10, zhotov. pečetního vosku 3, deštníkářů 4, rosolkářů 12, prstenářů 1, vonidlář (výrobce voňavek) 1, zrcadlařů 2, barvíři 2, lepenkářů 2, pergamentář 1, strunařů 7, cihlařů 5, vinopalů 62, máselníků 55, octářů 8, klobásníků 21, krupařů 60, ovocnářů 36, zvěřinářů 7.

Z řemeslníků pořádkových bylo: bednářů 54, barvířů hedvábí 6, brusičů mečů 6, cvočkářů 7, cínařů 6, dlaždičů 4, jircháři 9, hřebenaři 17, hůlkaři 11, hrnčíři 14, hodinářů 28, houslařů a píšťaláčů 10, kartářů 26, klenotníků 66, kožešníků 30, kottlářů 8, kominíků 13, koželuhů 26, krejčí 506, kameníků 3, kolářů 18, mosazníků 8, mlynářů 38, mečířů 9, mydlářů 14, nožířů 18, ostruhářů 7, pekařů 77, puškařů 16, pasířů 9, povozníků 20, perníkářů 9, prýmkařů 24, provazníků 15, platnýřů 18, punčochářů 12, postřihovačů 9, pokrývačů 10, rukavičkářů 21, řezníků 76, řemenářů 19, sládků 60, soustružníků 16, sklenářů 31, sedlářů 26, síťářů 9, soukeníků 27, šenkýřů 312, štětkařů 9, špendlíkářů 12, tlumokářů (brašnářů) 7, truhlářů 84, tkalců vlněných cajků 33, varhanářů 7, vlásenkářů 37, voskářů 10, zahradníků 54, zednických mistrů 10, zámečnicků 42. –

Z tohoto přehledu nejlépe lze seznati, kterých výrobků a řemesla bylo ve Staré Praze nejvíce zapotřebí, dnes ovšem nestačil by počet těchto vyhovětí zákaznictvu celé Prahy. Zajímavé jest to i po té stránce, že některá z těchto řemesel zanikla nadobro, aniž by někdo z dnešní generace potřeboval jejich postrádal.

S obchodem a průmyslem souviselo i zřízení poštovní prostředky komunikační. Vrchní poštovský úřad nalézal se na Malé Straně v Karmelitské ul. č. 388, hlavní expedice poštovských vozů na hlavní celnici na Josefském nám.; sběrný obyčejných dopisů zřízeny při hlavním úřadě malostranském, pak v Celetné ul. č. 598 a v Židovském městě v Široké ul. (dnes Josefská tř.) čp. 90.

Počet obyvatelstva roku 1830 obnášel 103.670, z toho připadá na jednotlivé části města
Staré město ...32.227
Nové město ...43.057
Malá Strana ...17.167
Hradčany 4.361
a Židovské město ...6.858
obyvatel.

Na konci spisu děje se ještě zmínka o národnosti, řeči, povaze a společenském životě Pražanů, následovně:

„Obyvatelé našeho hlavního města náležejí ke dvěma velikým, od sebe velmi rozdílným národům, československému a německému. – Němec v tomto staroslavném městě ubydlý svou národní povahu nezměnil, ani ve mravech, ani v řeči nic nepřijal, což by ho se Slovanem nějak zpříznilo. – Co se Čechů týče, neradi připomínáme, že národní ráz více méně ztrácejí, ano namnoze i ztratili. – Řeč panující jest česká a německá. Mízí již v obecenstvu ten ošemetný předsudek, pod nímž naše mateřská mluva po dvě dlouhá století úpěla a ono protivné míchání cizích, zvláště německých slov do češtiny, čehož prostější lid hledaje v tom nějaké přednosti neb krásy až k ustrnutí používá.

Židů jest u nás bohužel příliš mnoho, abychom o nich též slovíčko nepromluvíli. Jen v židovském městě smějí se osaditi a domy míti, ale nalézáme jich po celém městě. Bohatší jsou buď držitelé dílen na kottony, buď obchodníci. Chudší se živí kramařením se starým neb drobným zbožím, donášením, hausírováním atd. Jich vytrvalost a osobení vůbec jsou známé.

Dále seznamuje spisek čtenáře své s povahou Pražanů a životem společenským, s jeho středisky obchodem a průmyslem. Národnostní odluky, mezery zející mezi občanským a vojenským stavem, mezi šlechtou a lidem mají dosti zřetelný účinek na pospolitý život.

„Uzavřenost je hlavní zřetel povahy každého, tohot' důkazy poskytne téměř každé veřejné místo. Sedneš-li v zahradě na sedadlo, k němuž byl právě jiný zaměřil, zůstaněš samotěn seděti, do hovorů aspoň málokdo se pustí. Hoviš-li sobě v hostinci, buď jist, že se k tobě nepřitovaryší žádný, dokud je místa u stolů ostatních a přisedne-li kdo, je hostem jako nýmým.“

Cizinec soudil by dle toho, že Pražan je povahou nevlídný a nehostinný. Leč tomu tak není. Pohostinností vtíravého pobízení a nucení ovšem nezná „komu se však přátelstvím neb jiným, jakýmkoli svazkem soudružství byl naklonil a zaslíbil, tomu se i vezdy upřímně a ochotně k službám propůjčuje.“ Střediska společenského života na dobu tehdejší byla velmi četná. Divadlo, koncerty a ušlechtilé zábavy vyhovovaly Pražanům dostatečně, také vypočítány jsou různé hostince, kavárny, vinárny a veřejné zahrady, kde Pražané náležitě pookřáli a se občerstvili.

Zajímáti bude i poznámka o kavárnách: „V kavárnách panuje téměř pravidelný obyčej, že hosté i pokrmy, pivem i jinými nápoji bývají obsluhováni; pouze Hoffmannské kavárny na Starém a Pastově na Novém městě jméno to v užším smyslu přísluší. U „Zlatého tygra“ v Dominikánské a u „Pasty“ v Ovocné ulici vyloženy jsou též české časopisy.

KLUB DOMOV Z NSČK

koná svou schůzi v pondělí
13. května 1985 v 7:00 P.M.
v budově Mid-America Savings
5900 Cermak Rd., Cicero, Ill.
Na pořadu duchovní promluva Otce Vojtěcha Víta, O.S.B.

Náš pracovní program po dobu letní a podzimní.

Buďte tak hodní a upozorněte na naši činnost a schůze vaše přátele a známé, o kterých se domníváte, že mají zájem o přátelskou pospolitost a práci v naší zdejší křesťanské národní komunitě.

Těšíme se na shledanou.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce
Pavla Kůrková
místopředsedkyně
Františka Uhlířová
tajemnice
Ludvík Pospíchal
pokladník

Odbočka „28. říjen“ Československé národní rady americké

svolává řádnou členskou schůzi
na pondělí 13. května 1985
v 7:00 hod. večer do budovy
Mid-America Savings
5900 Cermak Rd. Cicero, Ill.

Pořad schůze:

Od 7:00 hod. do 8:00 hod. je vyřizování různých odbočkových záležitostí; od 8:00 hod. bude velmi zajímavá přednáška předsedy ČSNRA Dr. Leopolda Rozbořila na téma „Majetkové trusty, dědictví, poslední vůle“ a pod. Po přednášce bude br. Dr. Rozbořil odpovídat na Vaše dotazy.

Přednáška je určena pro širší krajskou veřejnost. Přiveďte s sebou své známé. Nestává se často, že máme příležitost mluvit bezplatně s právníkem.

Přijďte všichni včas. Těšíme se na Vaši účast a po přecházení bude podáváno občerstvení.

Předsednictvo odbočky
„28. říjen“ ČSNRA

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 5. května 1985 zahajuje Metropolitan liga, kde hraje Sparta v nejvyšší soutěži v Major divizi. Fotbalisté Sparty v prvním kole hrají pro Schwaben (Němci) na jejich hřišti - Schwaben Center. Rezervy začínají v 1 hod. odpo. a první mužstva ve 3:30 hod. odpo. Spartané udělají vše, aby zahájili novou sezónu úspěšně.

Končím heslem: At' vítězí dresy rudé. Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychle
obsluha česky
i anglicky

OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

K·H
Auto
Repair

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * lůchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE-749-7440

Ota Hora:

Stanovisko k tzv.**„vesmírové válce“**

Toto je volný překlad dopisu, který Ota Hora zaslal redakci The Citizen ve věci podpory amerického výzkumu „iniciativy pro strategickou obranu“:

Souhlasím s vašimi dvěma statečnými redakčními články „Star Wars Pettifog“ (Citizen, 26.3.) a „Star Wars dithers confuse the issue“ (Citizen 1.4.), v nichž zdůrazňujete důležité důvody, proč Kanada se má zúčastnit americké iniciativy pro strategickou obranu, výzkumného programu a zdůraznit její obranný účel, tj. zničení nukleárních střel místo zabítí lidí a její cíl odstranit ve světě všechny nukleární zbraně. S tím nutno souhlasit, zaujímáte správné hledisko!

Dne 2. dubna t.r. americký státní sekretář obrany Caspar Weinberger předložil veřejnosti studii „Soviet Military Power 1985“, která jasně dokazuje, že **Sovětský svaz pokračuje v rychlém budování a modernizaci svých nukleárních a konvenčních zbraní a předstihuje Spojené státy ve vývoji různých typů pro vesmírovou válku.** (Citizen 2.4.1985)

Sovětský svaz kritizoval a organizoval celosvětovou propagandu proti americké „vesmírové válce – Star Wars –“. Připomíná nám to podobnou kampaň Sovětského svazu proti umístění amerických střel v západní Evropě, ačkoliv Sovětský svaz již po delší dobu umísťoval více jak 350 SS-20 střel, které jsou schopny zasáhnout velká města západní Evropy, stále dosud bezbranná! Arogantní Sovětský svaz nadále ročně poskytuje přes tři miliardy dolarů na tzv. propagandu „za mír, odzbrojení, protinukleární demonstrace a dezinformaci, s cílem oslabit obranu svobodného světa. Proto Sovětský svaz zběsile odporuje rozhodnutí US prezidenta Reagana prostudovat možnosti obrany proti nukleárním střelám za jejich letu vesmírem, tzv. „Star Wars - vesmírové válce“! Naproti tomu **Sovětský svaz není ochoten zříci se svého cíle: ovládnutí světa! Pokud toto trvá, nemáme jiného východiska nežli nadále připravovat dokonalou obranu, včetně podpory a účasti na americkém plánu iniciativy pro strategickou obranu, počínající výzkumným programem. Vaše statečné stanovisko k obraně svobodného světa mělo by být následováno všemi sdělovacími prostředky a podporováno našimi politickými vůdci a všemi K. nad'any!**

JO KARUD

STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Eskorta

Policejní vůz se zamřížovanými okny vyjel z brány věznice ve Valdicích v pátek 24. února pozdě odpoledne. Vpředu u řidiče seděl důstojník SNB. Další uniformovaný příslušník nastoupil do zadního prostoru pro vězně.

První zastávku učinila eskorta v Ledči nad Sázavou na tamějším okresním velitelství Státní bezpečnosti. Řidič upozornil na příjezd eskorty zahoukáním a když vešel příslušník Kadleček, gestem mu naznačil, aby otevřel vrata. Vůz vjel na dvůr a tam zůstal stát. Po chvíli vyšel z kabiny důstojník a tiše hovořil s uniformovanou stráží uvnitř vozu.

Kadleček, který měl ten večer službu, zatelefonoval strážmistru Goldbrichtovi, že na stanici je vůz valdické věznice s důstojníkem a dvěma muži posádky.

Goldbricht se okamžitě dostavil a ptal se důstojníka, zda mu může být nějak prospěšný. Důstojník mu řekl, aby si hleděl svých záležitostí. Rovněž řidič a druhý muž posádky se vyhýbali jakémukoli hovoru.

Byla už téměř půlnoc, když do strážnice vstoupil řidič automobilu a požádal o sklenici vody. Kadleček se ho zeptal, zda nechce raději láhev piva.

„Rekl jsem vodu,“ odbyl ho řidič.

Kadleček nechal odtéci trochu vody a naplnil sklenici. Řidič ji mlčky vzal a vyšel do tmy. Goldbricht a Kadleček ho oknem pozorovali. Mohli vidět, že otevřel dveře zadní velké kabiny a vstoupil. Po chvíli vystoupil z přední kabiny důstojník a vstoupil také do zadního prostoru, v němž se převážejí vězni. Po chvíli oba muži vystoupili a vyšli ven na ulici. Tam stáli a kouřili. Bylo zřejmé, že na někoho čekají.

Asi za půl hodiny zastavil před ledečským velitelstvím osobní automobil. Kromě řidiče v něm byl muž v tmavém zimníku a mladá žena. Civilista prohodil několik slov s důstojníkem. Oba se přitom dívali na náramkové hodinky.

Strážmistr Goldbricht vyšel z domu. Důstojník se na něho tázavě a přísně podíval. Zřejmě mu nebylo vhod, že k nim Goldbricht přišel.

„Soudruzi, chtěl jsem vám nabídnout, že můžete jít dovnitř. Je tam teplo.“

„Děkuji, není třeba,“ řekl stroze důstojník.

„Stejně za chvíli pojedeme,“ dodal na vysvětlenou civilista. Jeho hlas byl vlnnější než důstojníkův.

Zpátky šel Goldbricht přes dvůr kolem vězeňského vozu. V přední kabině seděl druhý uniformovaný příslušník. Když Goldbricht míjel vůz, zdálo se mu, že uvnitř zaznělo tiché zasténání.

Bylo už po jedné po půlnoci, když přijely další dva vozy - osobní a nákladní. Důstojník vstoupil do dvora a sám otevřel vrata na ulici. To už řidič startoval motor. Zdálo se, že eskorta má náhle naspěch.

Když odjeli, šel Kadleček zavřít hlavní bránu. Ještě viděl zadní světla posledního vozu.

„Jeli směrem na Golčův Jeníkov,“ řekl Goldbrichtovi, když se vrátil.

Na křižovatce s okreskou kolona odbočila směrem k Čihošti. Ke vsi přijížděly vozy se stlumenými světly. Ale psi ohlásili jejich příjezd.

Automobily zastavily v půlkruhu před kostelem. Z nákladního vozu vystoupilo několik dělníků a několik uniformovaných příslušníků. Nosili z vozu do kostela velké reflektory a stočené elektrické kabely. Po chvíli se uvnitř kostela rozzářilo ostré světlo.

Přijíždějící vozy probudily Mařenku. Zprvu se bála vyjít. Teprve když loď kostela ozářilo prudké světlo, přehodila si plášť a vyšla do chladné noci. To už ale také ze vsi přicházeli další vesničané, aby se podívali, co se děje. Dva uniformovaní příslušníci stáli před vraty kostela a vyzývali vesničany, aby se nepřibližovali a rozešli se. Čihoští o několik kroků ustoupili, ale domů nešel nikdo.

Vnitřek kostela se mezitím změnil ve filmový ateliér. Muži v pracovních oblecích rozestavěli reflektory, pod křížek na hlavním oltáři připevnili velkou kyticí umělých květů a podle pokynů muže v manšestrových kalhotách a kožené bundě rozmísťovali na pažení kazatelny knihy. Muž v kožené bundě nebyl spokojen a přikázal přinést z oltáře silný misál a teprve na něj postavil několik menších knih.

Pak se znovu rozzářila světla naplno a muž ve svetru s příruční

kamerou filmoval z několika stran oltář a křížek zpoza zakrytý kyticí z umělých květů.

Potom světla zhasla. Muž středních let, oblečený do tmavého zimníku, kterého ostatní oslovovali „pane doktore“, přistoupil k muži v kožené bundě a cosi mu šeptem vysvětloval. Jeho mladá společnice jim naslouchala. Potom muž v zimníku vyšel před kostel a řekl několik slov důstojníku SNB, který velel eskortě. Důstojník přisvědčil a šel ke kamiónu se zamřížovanými okny.

Dříve však, než dveře vozu otevřel, zarazil se a šel zpátky k uniformovaným příslušníkům. „Ti lidé tady stojí příliš blízko,“ přikázal. Uniformovaní příslušníci vykročili směrem ke skupince vesničanů a začali ji vytlačovat na cestu ke vsi. Stará Kovandová jim nešla dosti rychle. Jeden z mužů v uniformě do ní strčil, že málem upadla. Skupina vesničanů se směla zastavit až na cestě mezi kostelem a farní zdí, odkud nebylo vidět na vchod do kostela.

Když v kostele zhasly reflektory, zdálo se světlo několika žárovek tak slabé, že se kostelní loď utápěla v šeru. Náhle zde také bylo nepřijemné chladno. Kameraman využil přestávky, sedl si do lavice a zapálil si cigaretu. Režisér v hnědé bundě čekal opřen o oltář a pozoroval doktorovu společnici, která stála u vchodu vedle kamenné misky se svícenou vodou. Myslil na to, že dívka má hezké nohy.

Čekání trvalo dlouho. Kameraman si zapálil druhou cigaretu. Ale to už se otevřela kostelní vrata a důstojník s jedním příslušníkem přiváděl muže v pomačkané a znečištěné kněžské sutaně. Za nimi šel doktor. Kameraman tkl cigaretu a povstal. Připadalo mu nevhodné kouřit před knězem v kostele. I když šlo o uvězněného kněze. Ve farářově obličejí bylo možné i při slabém světle rozpoznat stíny podlitin na kořeni nosu a na tvářích. Jeho oči nepřítomně tékaly prostorami kostela. Jako by shledávaly, zda jsou věci na svém místě. Pak se kněz zastavil a díval se na kyticí pod křížem na hlavním oltáři. Otočil se k doktorovi, jako by ehtěl něco namítnout. Důstojník ho však postrčil a vedl ke kazatelně. Chůze činila knězi viditelné potíže. Silně kulhal a zdálo se, že ho unavuje, i když musí jenom stát.

Jeden z osvětlovačů rozžehl reflektor a namířil kužel světla na kazatelnu. V prudkém světle ještě více vystoupila bledost knězova obličejí, pokrytého tmavými skvrnami. Kněz se pokusil učinit krok, ale noha mu poklesla. Měl krátké nohavice, sahající ke kotníkům. Bylo vidět sešlapané polobotky a šedivou popočku promlávanou krví. Dívka, která doprovázela doktora, se odvrátila.

Kdosi přinesl kněžský talár. Režisér v kožené bundě chtěl knězi pomoci s oblékáním. Ten se však do roucha oblékl sám dobrovolně. Pokusil se také sám vystoupit na kazatelnu, ale nohy mu odmítly sloužit. Doktor pohledem pokynul uniformovanému příslušníku a ten s pomocí mužů v montérkách kněze na kazatelnu donesl.

Reflektory teď ozářily celý prostor kostela. Muž ve svetru zaměřil svou kameru na kazatelnu, kde kněz stál nehnutě s pohledem kamsi do prázdna. Fichem zaznělo vrcem kamery.

Ale náhle ustalo. Farář zakolísal a zdálo se, že jeho tělem projela křeč. Pak se začal sesouvat. Vypadalo to, jako by se propadal. A pak do ticha zazněl úder padajícího těla.

Dva muži snesli faráře a položili ho na podlahu. Byl v bezvědomí. Důstojník se ke knězi sklonil a pootevřel jeho oční víčko. Potom nechal farářovu hlavu padnout na dlaždice a bezradně pokrčil rameny. Řidič sáhl po kusu hadru, který visel na jednom reflektoru, namočil ho do svícené vody a položil knězi na čelo. Kněz zasténal, na okamžik otevřel oči, ale pak znovu zůstal bezvládně ležet.

„Vaši lidi ho ale zřídili,“ řekl doktor šeptem důstojníkovi.

Důstojník pokrčil rameny.

(Pokračování příště)

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačěnka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drabeže.

MÍRO HIC - MAJITEL**35-10 DJTMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK**
(mezi 35. a 36 ulicí)

Telefon AS 8-8468.

Stále čilá a usměvavá paní Herminka Ondrušová zakladatelka obchodu Ondruš a syn, která se po celý život řídila heslem „svůj k svému“ a vždy štědrě podpořila každý krajanský kulturní podnik.

CHVALNĚ ZNÁMÝ KRAJANSKÝ OBCHOD „ONDRUŠ & SON“ V BERWYNU OSLA VUJE ZLATÉ JUBILEUM

Být 50 let v obchodě je dlouhá doba. Naše začátky nebyly lehké. Bylo tu však odhodlání, denní pilná práce, vytrvalost a starost o poctivou službu zákazníkům. Měla jsem však velkou zkušenost z domova, protože moji rodiče byli v obchodě. V Chicagu jsem pracovala ve velkých obchodech „Albert Lurie“ na Blue Island, pak u „Klein Bros“ na Halsted ulici, a po mnoho roků jsem měla příležitost seznámit se s tehdejší americkou organizací dobrého obchodu u firmy „Leader Store“, jejímiž majiteli byli pan Edward Oplatka, pan Reinish a bratři Ginsbergové. Byl to nejlepší česko-americký obchod v Chicagu našeho mládí. Oznamovala jsem též pravidelně na radiu v českém vysílání, takže mne naši lidé dobře znali. Všichni přátelé mi pak proto brzy radili, bych si otevřela vlastní obchod. Chut' do podnikání mi nechyběla, a tak jsem nakonec otevřela menší „store“ na Pulaski Road. Brzy začal být malý, tak jsme otevřela jiný na 26. ulici blízko Atlantic Theater. Tam jsem byla 6 let. Když mi zvýšili nájem, pan Kučera ze spořitelny mi poradil: „Kup si ten dům naproti je zrovna na prodej.“ - „Zremodelovala“ jsem ho, byla tam 3 poschodí a obchod prostranný. Druhé poschodí jsem „zrentovala“ lékařům Hejnovým. Byli to dva bratři; George měl všeobecnou praxi, Jim byl zubním lékařem. V domě byly ještě dva další byty k pronájmu. Prodala jsem bun-

galow v Berwynu a nastěhovala se tam. Syn Johnnie tehdy sloužil u US námořnictva, tak jsem byla jen s dcerou Mickey. Továrníci mě znali z obchodu, a tak jsem u nich mohla nakupovat za stejné ceny, za jaké dodávali do velkých obchodů. Lidé se k nám hrnuli ze všech stran, a tak dcera Herminka mě též pomáhala, byla ve všem oporou. Měli jsme dílnu na děláni prošivaných dek z prachového peří. Se zetěm jsem jezdila do Clevelandu a celého okolí pro peří; pak jsme posílali hotové deky na objednávku buď poštou nebo po „Railway Express“. Obchod nám šel s Boží pomocí dobře, protože jsme vždy dodávali a měli na skladě jen prvotřídní zboží a zákazníci byli s naší poctivou a ochotnou službou spokojeni.

John byl ve válce v největších bitvách u Iwo Jima v Japonsku, ale šťastně se vrátil. Pak jsme zakoupili dnešní budovu v Berwynu (6533 W. Cermak Rd.), a obchod na 26. ulici jsme po čase prodali. I zde v Berwynu máme velký sklad kvalitního zboží, lidé k nám přicházejí i zdaleka, a jsou mezi nimi často i dcery a vnučky našich starých známých zákazníků, které k nám chodily kupovat už v Chicagu. Dnes máme i mnoho amerických zákazníků, kteří dávají přednost nákupu v menším, odborném obchodě před nákupem ve velkých jednotkových obchodech, kde prodavačky málokdy vědí něco o kvalitě materiálu a poradit také nedovedou. Mic-

key a John - jsou dekoratéri, vyučení ve svém řemesle a ochotně poradí každému v jeho dekoračních potřebách. Potřebujete-li něco do ložnice, koupelny či obývacího pokoje v této jarní sezóně, chcete-li udělat radost své mamince či babičce k Svátku matek, zastavte se v našem obchodě. Máme expertní prodavačky a Johnnie i Mickey vám všem rádi poradí a ochotně vás obslouží. Přesijeme deky i polštáře z vašeho přineseného peří, nebo máme mnoho polštářů a hotových dek na skladě. Přes dvě stě „bed spreads“, 190 „Dacron comforters“, velký výběr záclon a „karpetů“ i další různé zboží. Nezapomente, že 50 roků sloužíme poctivě zákazníkům. Jsme vám vděční, když nás podpoříte i nadále. Snazíme se splnit všechna vaše „dekorativní přání“, aby se všichni cítili v útulném domečku a bytě babičky a maminky jako „v zámku“ radosti, dobré pohody a upřímné mateřské lásky. Vždycky také, když krajanský klub, k němuž náležíte, něco podniká, neodcházeli jste z našeho obchodu s prázdnou, poněvadž z vlastní celoživotní zkušenosti víme, jak důležité je pro všechny krajanské podniky i pořádání různých tombol, aby se na udržení těchto klubů něco vydělato.

JUBILEJNÍ PRODEJ začíná v NAŠEM OBCHODĚ V BERWYNU (6533 W. Cermak Rd.) v PONDĚLÍ 5. KVĚTNA 1985 v 9 hodin ráno. **VELKÉ SLEVY při KAŽDÉM NÁKUPU! PŘEČTĚTE si NAŠ VELKÝ JUBILEJNÍ IN-SERÁT na ZADNÍ STRÁNCE** tohoto vydání **HLASU NÁRODA**.
Vaši **ONDRUŠOVI**.

† Umrtní oznámení

Ve velkém zarmutku oznamujeme všem jeho přátelům a známým po celém světě, že se nam z našeho zdejšího přátelsky hřejivého kruhu odebral na poslední cestu za svým Tvurcem, pan

Oldřich (Henry) DOLEŽAL

Narodil se před 62 roky v otcovském mlyne v Klečince - (Klečůvce) u Zlína na Moravě.

Zemřel po delší nemoci, ale zcela nečekane v Chicagu, Ill. v sobotu 20. dubna 1985.

Po krátkém církevním obrádu a přátelských slovech na rozloučenou v obrádní síni pohřebního ústavu Arntzen - Coleman (4611 N. Lincoln Ave. Chicago, ☎ 561-1884) v úterý 23. dubna 1985 měl pohřeb zehem.

Děkujeme všem přátelům a známým, kteří jej znali za tichou vzpomínku, kterou mu po přečtení tohoto oznámení budou věnovat.

Rodina **BENESOVA**
a přátelé

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evrouský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A PROJEV SOUSTRASTI

V úterý 23. dubna jsme se rozloučili s naším kmotříčkem a vzácným přítelem, panem

OLDŘICHEM (HENRY) DOLEŽALEM, zaměstancem firmy „Bell & Howell“.

Do USA přijel za svobodou, a u firmy, kde byl velmi vážen pro svou příkladnou práci a výkonnost pracoval 27 let. Zemřel v Chicagu v nemocnici 20. dubna 1985.

Jeho příbuzným v Československu a v USA vyslovujeme upřímnou soustrast. Všude měl mnoho dobrých přátel, a tak je prosíme, jestli se o jeho náhlém odchodu na věčnost dosud nedověděli, aby v tiché modlitbě vzpomněli na něho s námi.

Kristie a Mandy SKÝPALA,
jeho milí křtěnci;
Barbara a Václav SKÝPALA,
Helena a Jiří JAKUBEC,
Milena JUNOVÁ, přátelé.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

NATIONAL DEBT

In our concern over the size of federal budget deficits we tend to pay little attention to the ultimate manifestation of those deficits, the national or public debt. The size of the debt should be of great concern to everyone for it poses a grave threat to the economy.

The danger of the public debt was known to the Founding Fathers. Jefferson wrote, "To preserve our independence, we must not let our rulers load us with perpetual debt. We must make our election between economy and liberty, or profusion and servitude."

The national debt represents the cumulative result of nearly two centuries of deficit spending by the federal government. From the founding of the Republic until 1916 it did not exceed \$1 billion except for a brief period during and immediately after the War Between the States.

When the federal government spends more than it receives in taxes it must finance that deficit in one of two ways. It must either borrow that money or create it "out of thin air."

If it chooses to borrow, it does this by selling its bonds to the public. As they are paid for out of savings, this course is not immediately inflationary. But it is harmful because it soaks up funds which are needed badly by business and industry. This necessarily puts a damper on the economy.

At any point in time there is a certain amount of savings

usable for investment. In general, government borrows for consumption. On the other hand, business borrows to increase production. Only the latter improves the economy.

If, however, the government finances its deficit by increasing the supply of money, that is, by definition, inflation. The consequence will be a loss in purchasing power of the dollar and "price inflation."

But we are here discussing borrowing which has led to our huge national debt, now exceeding one thousand six hundred billion dollars. (\$1,600 billion)

For years we have been led by the politicians to believe that we should not be concerned with the national debt because, "after all, we owe it to ourselves." This, of course, was nonsense. But that's another story.

The national debt has reached dangerous proportions from several points of view. From the point of view of the holder of long-term U.S. Government securities, it is dangerous because it will not even be paid off but rather will be, and is being, repudiated through the process of inflation.

And from the point of view of all of us who pay the taxes to support this government, the size of the debt is dangerous because of the huge interest payments required to service it annually.

It is anticipated that it will require \$180.3 billion just to pay the interest on the public debt for Fiscal 1985 which ends September 30. The government expects to receive a total income this year of \$737 billion. Thus, one-fourth of all taxes are required just to pay this interest.

Now consider that as recently as 1969, just 16 years ago, the total spending of all government was just \$185 billion. We are paying now for debt — for nothing — what we once paid for all government services.

Illinois Comment

THE BLACK JEWS IN ETHIOPIA

A traveler cannot help becoming a part of where he has been, especially if it is Ethiopia back in 1969. Outside of the canyons of the Great Rift, it was lush green from the air and its delightful, Hamitic people are unforgettable.

Now, that they are getting fed by the West, may I indulge in a story I heard there during my short visit?

It started with two coins, both silver dollars, the official currency, one bore the image of the Empress Maria Theresa of Austria, dated, although not minted, over 200 years ago. The other silver dollar, with the face of Menelik, harkens to a legend more than ten times that old.

Menelik is the forefather of the estimated 70 thousand Falashas, black Jews in Ethiopia. They look like everybody else, know no Hebrew, possess no Talmud. They don't commemorate the destruction of the Temple, or anything that happened after they lost contact with history.

You see, they are the descendants of the first born Israelites, who stole the Ark of Covenant from Solomon and accompanied his first born son Menelik back to Ethiopia.

This is what preceded: when king Solomon was planning the Temple, he asked for the best of materials around the world. Makeda, the Queen of Sheba, or Ethiopia, came with 707 camels and other animals of burden too numerous to count, laden with rich gifts and also including black wood that could not be eaten by worms.

Solomon, as everybody knows, had an eye for the ladies. He found Makeda black but comely. He entertained her lavishly and provided eleven changes of garment every day of her stay. She abandoned the worship of the sun, the moon and of the stars for the worship of the God of Israel.

However, this virgin queen resisted all other ardent attempts of spreading the seed of the faith more directly. Solomon had one last chance, indeed a duty, to save the heithens in Ethiopia, the night before she was to return back to her own empire.

At the farewell feast, he served food spicely and salty enough to make one thirsty as a camel after the crossing of a desert. Time having grown late, he invited her to spend the night his place, pardon me, at his palace.

She agreed after him promising he would not force her into anything. He, a gentleman, agreed but there was a small print: should she, not a thief, take anything without his permission —

In the night, while Solomon feigned sleep, Makeda drained the jar of water between the two royal couches. Gotcha! You have to recognize that water in desert nations is precious!

And so, Solomon had his way with Makeda. In due time, she bore a son Menelik. When he grew up and wanted to be a king in a land where only queens could rule, he journeyed to his father Solomon for an equal rights amendment.

No sweat, philosophically, or otherwise, since he was a spitting image, albeit a shade darker, of his proud dad, who actually asked him to stay on and reign over Israel. But Menelik declined for the love of his own land. His good father then ordered Azariah, the first born son of his high priest and all of the first born sons of his

nobles to accompany Menelik back to his country.

They traveled about a cubit above the earth and that was about as fast as the Israeli airlift, which has just evacuated the Menelik tribe out of the suspended time.

Anyway, when they reached Egypt and Azariah revealed to Menelik that he had stolen the Ark, Menelik was filled with joy and skipped around like a young ram and that is why the Ethiopian priests dance till this day.

The Falashas did not have it all that bad, after they overcame the initial lack of womenfolk. They were influential in the affairs of the state as councillors to the king-dom, or as direct rulers.

Also, as iron workers they could change themselves into hyenas at night, for whatever that is worth.

And that is how it was. If you have a better story, tell it.

George Podzamsky

FATHER VÁCLAV MALÝ TO PROFESSOR SCHILLEBEECKX

In September 1984, Professor Schillebeekx, O.P., a Dutch Theologian, attended an international theological colloquy in Prague organized by the Berlin Conference of European Catholics, a communist-controlled international peace movement.

Father Václav Malý, a Catholic priest and a Charter 77 signatory, who signed the Prague Appeal, sent a letter to Professor Schillebeekx. The following is its abridged version:

"You delivered the key address which has a nevertheless remained unpublished. Instead, the Czechoslovak press has released tendentious reports and your name was used to provide the meeting with a respectable front. The Prague function was organized by Pacem in Terris, a group supported by the state with the purpose of breaking up the unity of the persecuted Catholic Church in Czechoslovakia. Its goal is not honest peace. Rather, its purpose is to support the spurious official peace propaganda. Dear professor, you were used as a tool. Your participation in the colloquy has caused indignation among many Christians. I believe you were led by the best of intentions which, however, serve the wrong purpose."

U.S. Savings Bonds ★
America's favorite way to save!

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.

8. června 85: Zájezd na Československý den, Hillsboro, Wisconsin

25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.

26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu.

Rádi vám poskytneme další informace.

Přihlaste se laskavě včas.

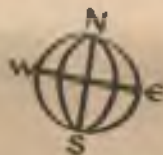
Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

St. Methodius Centenary, 1985

Sts. Cyril and Methodius, by F. Ekert (translated and abridged).

(Continued from last issue)

Having prepared an alphabet, Cyril began translating liturgical books into the Slavonic language. He knew from personal experience on his missionary journeys among the Khazars how useful it is for Christian missionaries if in addition to oral instruction they can give the people religious literature written in their own language. The first words which he wrote in the new alphabet were the opening words of St. John's Gospel: „In the beginning was the World, and the Word was with God; and the Word was God.”

Emperor Michael was very happy to learn that Cyril invented an alphabet for the Slavs and that he was translating church books into their language. He provided Cyril and his brother Methodius with a great number of helpers and sent them to Moravia. The Emperor also generously provided for their journey and gave them gifts as well as a letter of introduction to Rostislav. The two brothers did not request any special approval of the patriarch of Constantinople for this mission, and they did not need it because their monastery at Mount Olympus, of which they were members as monks, did not belong under the jurisdiction of Constantinople. It belonged to the Patriarchate of Roma.

In the name of the Lord, the two Thessalonian brothers and their associates set out for Moravia in the spring of the year 863. Their journey took them through Bulgaria where Boris was in power. They stopped shortly to pay him their respects. Boris was preparing for baptism. They showed him the new Slavonic alphabet and discoursed with him concerning Christ's faith. But they did not stay long; they journeyed on to Kocel's territory and to Svatopluk's duchy, until in June of that same year they arrived in Moravia. On the way there they preached the Gospel to the Slavs. They carried St. Clement's relics, and over them they celebrated the unbloody sacrifice of the New Law. In many places where this happened, later on churches and chapels and shrines dedicated to St. Clement were built in memory of this event. Thus they reached Velehrad, the capital city of Moravia. This was a large city, extensively fortified. Rostislav and a procession of people came out to meet the heralds of the faith and welcomed them with rejoicing.

With God's help, Cyril and Methodius began their work in the Lord's vineyard in Moravia. From their native country they brought a number of Slavs as assistants; they soon increased this number of helpers with a number of capable Moravian youths and trained them as co-laborers. The Moravian people responded to these heralds of the faith with childlike love and respect, and they accepted them as their own spiritual fathers when they saw that these missionaries did not come as emissaries of a warlike and land-hungry power, when they saw them acting as apostles who had no self-seeking motives preaching the Word of God in a language that could be understood. The Moravians were able to understand Cyril and Methodius's Macedonian-Slavonic dialect with no difficulty.

The missionary activity of the clergy from the Diocese of Passau who had come to Moravia before this time had been inadequate. Those clergymen did not understand the Slavonic language, and they did not accommodate themselves to the manners and customs of the country. Superstitious themselves, they did not speak out against the various disorders among the people. Thus, to a great extent, Moravia remained pagan until the arrival of Cyril and Methodius. Some of the disorders found in Moravia were marriages in close degrees of consanguinity, polygamy in some regions, worship of idols even by some of the people whom the Franks had baptized.

Cyril and Methodius were in contact with the duke, with the chieftains, and with the people. In this way, they first obtained a detailed knowledge of all the conditions and of the needs in the country before they began to root out the various objectionable customs opposed to the teachings of Christ. They intervened to prevent marriages between persons who were closely related, to prevent dissolution of marriages validly contracted; and they insisted that sacrifices to idols cease. Having gained the confidence of the duke and of the people, they were able to work with great success. Untiringly they proclaimed the Word of God, instructed the youth not only in religion but also in other necessary sciences, destroyed idols, eradicated vestiges of pagan superstitions, and led the people to a virtuous life. In this manner they conducted their

missionary work in the fertile plains of Haná, in the lands along the Morava, Váh, and Hron rivers, in the region of the Carpathian and Tatra mountains. Now finally the gate of Christianity was swung wide open for the Moravian people.

According to local tradition, Cyril and Methodius toppled the statue of the pagan god Radigast on Mount Radhošť in Walachia, and the idol of Perun in Špilberg near Brno. In Osvetimany near Kyov, they founded a monastery of St. Basil for their pupils. This monastery became the seminary for training the zealous Moravian clergy who assisted Cyril and Methodius.

As monk-priests of the Eastern Greek Church, Cyril and Methodius performed the various divine services in the Greek language. As time went on, they observed the adverse reaction of the people to the German priests of the Latin Rite and the use of the Latin language in the liturgy. This made Cyril and Methodius wonder about the kind of church observances that would be most effective among these people and about how to conduct divine services to make them as appropriate as possible for the Slavs. Finally they conceived the idea of trying to introduce the Slavonic language into the liturgy. However, they did not do this on their own authority, at least not in the celebration of Holy Mass, until the Holy See gave them permission for it. In the meantime, having confidence in God, they began preparing whatever was necessary for this innovation. They also continued the work they began in Constantinople, the work of translating liturgical books into Slavonic. In Moravia, they completed the translation of readings from the Gospels and Epistles used at Mass, readings from the Old Testament (the liturgical book called „Paramejnik”), the breviary („Časoslov”), the missal („Služebnik”), the ritual („Trebnik”), and the hymnal of St. John Damascene („Oktoich”). In this work they were assisted by their first pupils, Clement, Naum, Angelar, Sáva, and Gorazd. They translated from the Greek into Macedonian-Slavonic, a language or dialect that all Slavs were able to understand without any difficulty, but they also had special regard for the local dialect used in Pannonia and Moravia.

This introduction of the vernacular into the liturgy, however, involved Cyril and Methodius in many a battle. The Frankish clergy in Moravia heard of the Slavonic alphabet and the translating of the liturgical books, and they were scandalized. After that, they worked against Cyril and Methodius.

At that time it was generally accepted that only three languages could be used in the liturgy, Hebrew, Greek, and Latin, the three languages used by Pilate in the inscription on the Cross of Christ. Many churchmen in Rome also argued against the use of Slavonic in the liturgy. Their argument was this: „God is by no means glorified by that, for if it were to his liking, could he not have brought it about that even these would have been writing their language from the beginning, using an alphabet; and they would have been thus glorifying God? But he chose only three languages, Hebrew, Greek, and Latin, and only through these three is it proper to render praise to God.” But Cyril and Methodius disputed their argument and disproved it, by producing evidence for these „trilinguists” drawn from Sacred Scripture. The pope condemned the claims of these „pilaters” (as he called them because they based their argument on Pilate's inscription on the Cross).

At this time, Pope Nicholas (858-867) was governing the Church and had to struggle against many enemies of the Church who disrupted church unity and discipline. The worst of these was Photius, who had usurped the archiepiscopal see of Constantinople and later became the leader of the Great Schism. But there were instances of opposition to the church of Rome cropping up also in Italy and Germany. Particularly the archbishop of Cologne and the archbishop of Treves, with the protection of the wicked Emperor Louis II, opposed the pope. This courageous pope, however, quelled this revolt. In the course of these strained relations between Rome and Constantinople, Boris King of Bulgaria banished the Greek clergy from his kingdom and proclaimed himself as well as his subjects as belonging to the church of Rome.

(Continued in next issue)

ST. JOSEPH SOCIETY # 156 CZECH CATHOLIC UNION CLEVELAND, OHIO

Sunday May 12, 1985, William and Linda Hronek will be honored as Parents of the Year by St. Joseph Society No. 156 of the Czech Catholic Union. The program will be held at 2:30 P.M. at the Czech Catholic Union Building 5349 Dolloff Road, Cleveland, Ohio. Traditionally the Lodge chooses individuals who are active in the organization and who typify the qualities of a good, solid Czech-American family. Mr. and Mrs. Hronek and their five children are all members of the Czech Catholic Union a fraternal benefit society which was founded in Cleveland, Ohio at the old St. Wenceslaus Church 106 years ago. Mr. Hronek is active especially in Czech musical circles.

James Kocian, the President of St. Joseph Society, will conduct the program. Luncheon will follow and the Emil Hronek Combo will provide the musical entertainment.

William F. Hronek

Date of Birth - 5 - 23 - 37

From Graduation from college (1959) to present, I have been in the insurance business. I am presently President of Hronek - Williams Agency, Inc., with offices in the Hanna Building in downtown Cleveland

I reside at 5807 Graydon Dr., Seven Hills, Ohio, with my wife, Linda, and children Stephen, 23, Mary, 21, Patricia, 16, Megan 14, and Christina, 10. All are members of St. Joseph's Society. We attend St. Columbkille Catholic Church in Parma, Ohio.

Linda M. Hronek

Date of Birth - 1 - 30 - 41

Bill & I met the summer between my Junior & Senior year in High School which was between his Junior & Senior year in College. We were introduced through a young adults' club at St. Michael's parish. However, we did not start dating until after

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM

at Our Lady Of the Mont in Cicero, Ill. (2414 S. 61st Ave.)

50th

Anniversary Sale

Mickey Ondrus
Daughter

Mrs. Hermina Ondrus
Founder and Owner

John Ondrus
Son

STARTING MONDAY, MAY 6th
through
SATURDAY, MAY 11th

**CUSTOM
DRAPERIES
VALANCES
SHEERS**

**DRAPERY &
CURTAIN RODS
HOOKS - PINS**

COMFORTERS

**DOWN - FEATHER
WOOL - POLYESTER**

BLINDS

BEDSPREADS

PILLOWS

**DOWN - FEATHER
POLYESTER**

**MINI-MICRO
VERTICAL
VEROSOL**

**25%
OFF
ON ALL
MERCHANDISE**
including
**All Marked
Down Items**

COMFORTER COVERS

**PILLOW TICKS
PILLOW PROTECTORS**

WINDOW SHADES

**DUST RUFFLES
SHOWER CURTAINS**

BEDSPREADS

**READY MADE &
CUSTOM**

MATTRESS PADS

BOXSPRING COVERS

**SUMMER PATCH
QUILTS**

TABLECLOTHS

VINYL & PERMA PRESS

**DRAPERIES
TIEBACKS**

TOWELS

**DISH TOWELS
DISH CLOTHS
WASH CLOTHS**

THROW RUGS FOR ALL ROOMS

**FURNITURE
THROWS**

SHEET SETS

**PANELS
PLAIN, LACE,
EMBROIDERED**

KITCHEN TIERS

**SWAGS VALANCES
CANOPIES
PRISCILLA CURTAINS**

ALL SALES FINAL, SORRY NO LAY-AWAYS OR SPECIAL ORDERS
Store Hours: Mon., Tues., Wed., Fri., Sat. 9:30 a.m. to 5:30 p.m.,
Thurs. 9:30 a.m. to 8 p.m.

Ondrus & Son

6533 Cermak Rd., Berwyn 484-1700

Established 1935

